

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакция і Адміністрація
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07303
Телефон: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXIII. Ч. 209. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬЮ ЙОРК, СУБОТА, 30-го ЖОВТНЯ 1976 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. SATURDAY, OCTOBER 30, 1976 No. 209. VOL. LXXXIII

УКРАЇНЦІ МАЛИ ЗУСТРІЧ І РОЗМОВУ З КАРТЕРОМ, ПЕРЕДАЛИ МЕМОРІАЛ

Зустріч з Джиммі Картером. На фото (зліва): демократичний кандидат на президентство Джиммі Картер, заступник голови Українських Демократів Нью-Джерсі Михайло Матіаш та голова Українського Відділу в Крайовому Комітеті Демократичної партії Йосип Лисогір.

(Фото: Робін Пляцер)

Нью-Йорк. — Делегати українських активістів Демократичної партії, відбувши конференцію "Стратегія Волі" тут в середу, 27-го жовтня, мала зустріч з Джиммі Картером, кандидатом цієї партії на президента США, і вручила йому резолюцію в справі народів Середньої і Східної Європи, яку раніше одностайно прийняла на пленарній сесії Демократична Рада Національностей, що її очолює колишній мейор Нью-Йорку Роберт Вагнер. Резолюція, висловивши протест проти комуністичного домінування над країнами Середньої і Східної Європи, стверджує, що Рада Національностей, підтримуючи губернатора Картера, що визволення народів Середньої і Східної Європи слід добиватися — і воно повинно бути досягнене — всіма відповідними і легальними заходами.

В зустрічі з Джиммі Картером в готелі Стетлер-Плтон взяли участь: Йосип Лисогір, голова української групи в Раді Національностей, яка є частиною Крайового Комітету Демократичної партії; Володимир Бакад, голова на стейт Нью

Йорк, його заступники Володимир Клозник, Володимир Стасюк; Стен Зайр, голова на стейт Нью-Джерсі; Михайло Матіаш, Ньюарк; Ярослав Гук, голова на стейт Коннектикут, і його заступник Степан Чайковський.

Після конференції і зустрічі українська група взяла участь в бенкеті в честь Дж. Картера, який відбувся цього вечора заходами Стейт-тотого Комітету Демократичної партії. Головними промовцями були губернатор Гю Кері і мейор Абрагам Бім.

Цього ж дня Р. Вагнер проголосив найменування на стейтських голові українських демократичних організацій: Рей Лаліка — Каліфорнія; Олександр Лисогір — Індіана; Йосиф Ендрус — Пенсільванія; і заступник Едвард Попіль; Іван Панчук — Мічиген; і Віктор Воробушкий, заступник; п-і Христинна Лисак — заступник на Нью-Йорк; О. Каліна — Арізна; Михайло Юрчак — Огайо; Митрон Боллох — Массачусетс; і Йосиф Харина — заступник; Юліан Кулак — Іллінойс; Іван Хома, заступник на Нью-Джерсі.

В Канаді відбулася чергова конференція про етнічні студії і дослідження

Ріджайна, Канада (Н. Н.). — Ріджайнський університет разом із Студійним Осередком Канадської Степової Полоси влаштував у Ріджайні в днях 1 і 2 жовтня ц.р. дводенну наукову конференцію. Вона проходила під гаслом: Культура, освіта та етнічні канадці. Організація і переведення конференції були в руках д-ра Мартіна Ковача.

На конференцію зголосили свої доповіді фахівці етнічних питань із 20 університетських осередків Канади. Зацікавлення конференцією було велике, на що вказує число поверх 300 осіб, які взяли участь в 33 сесіях.

Живу участь в конференції брали теж українці. Вони виступали як доповідачі або передісники під час сесій.

Доповіді, зв'язані з українською тематикою (їх було 5) виголосили: д-р Малолі

Дупул (Альбертс, університет Едмонтон), "Канадський Інститут Українських Студій при Альбертському Університеті в Едмонтоні"; д-р Віктор Вуйняк (Саскачеванський університет, Саскачеван); д-р Леон Дрігер (Манітобський університет, Вінніпег); Савелія Куміська (Саскачеванський університет, Саскачеван); Савелія Куміська (Саскачеванський університет, Саскачеван); "Початки українського життя в Канаді"; мгр Надя Казимира (Оттава); "Суспільно-громадські погляди серед українців у Манітобі під час Першої світової війни"; д-р Лев Дрігер (Манітобський університет, Вінніпег); Савелія Куміська (Саскачеванський університет, Саскачеван); "Початки навчання української мови в Саскачевані".

Предісниками під час сесій були такі українці: д-р Петро Воробій, д-р М. Гуцулак і д-р Богдан Казимира. Доповіді, прочитані на цій конференції, вийдуть в березні наступного року окремим виданням.

1918 - У Листопадові Роковини - 1976

ІГОР КАЛИНЕЦЬ НАЗИВАЄ „МЕРТВИМИ“ КАПІТУЛАНТИВ ПЕРЕД ВЛАДОЮ

Нью-Йорк. (Пресова Служба ЗП УГВР). — На Заході продістався поширений в С-СР літературно-критичний коментар ув'язненого в Пермських концтаборах українського поета Ігоря Калинця, п.н. „Похорон друга“. Коментар написаний з приводу появи на сторінках львівського журналу „Жовтень“ вірша поета Романа Кудлика: „Школа Леніна“. Кудлик, народжений 1941 року в Ярославі (тепер Польща), є членом Спілки Письменників України, автором кількох поетичних збірок. Після репресій на українських дітях культури в 1972 році, Кудлик завовав. Його нову поему на сторінках „Жовтня“ за червень 1976 із згаданим віршем, І. Калинець розцінює як його духовну смерть. До категорії мертвих він зараховує теж інших сучасних літераторів України.

У коментарі Калинець згадується провідного діяча О-УН Володимира Тимчія-Лопатинського (Калинець по-

милково називає його Ю-рієм). Володимир Тимчій (псевдонім — Лопатинський), крайовий провідник ОУН в західних областях України, загинув в 1940 році під час переходу кордону між ССР і Німеччиною. Про нього справді були складені народні пісні і воля, як виходить зі статті Калинця, досі збереглися між в'язнями концтаборів ССР.

Подасмо текст коментаря Ігоря Калинця, відмічаючи декілька нечітких місць:

„ПОХОРОН ДРУГА“

„Усе мінняється, оновляється, рветься,
Усе в нові в світі форми переходить“.

„Похорон друга“

П. Тичина

На весні у львівському КГБ через критика М. Липницького, з яким мені дали змогу зустрітись, щоби я був кращої думки про творчий процес на Україні, я передав (Закінчення на стор. 3-й)

У Філадельфії відкрито дім для Дослідного Центру УНР

Філадельфія (в.к.). В полудневих годинах минулої суботи, 23-го жовтня, тут в приватності майже двох сот представників українських і централізованих організацій і запрошених громадян президент УНР в екзилі М. А. Лівницький офіційно відкрив Дім ДЦ УНР і передав його в користування новоствореної установи ДЦ УНР — „Дослідного Центру Української Національної Революції і Державності“. Офіційне відкриття Дому було попереджено чимом освачення, який довершив Владислав Василь Лостин, Апостольський Адміністратор Філадельфійської Архипархії УКЦеркви у послуженні отців деканів Української Православної Церкви: протопресв. Степана Віляка, митр. протоєрея Богдана Желехівського, декана УКЦеркви о. шамб. Мирослава Харина, настоятеля української православної це-

ркви св. Покрови, у Філадельфії о. протоєрея Михайла Борисенка та ієрею священика о. Романа Мірчука.

Президента Миколу Левицького, віцепрезидента УНР д-ра Мик. Степаненка о год. 3-й перед Домом, прикрашеним американським і українським прапорами, на застеленому червоному килимному хіднику зустріла голова Представництва ВО УНР на США В. Білія, передаючи Президентів китицю червоного твозидків та коротко вітаючи його, віцепрезидента і всіх привітних на відкритті членів установ ДЦ УНР. З черги хлібом-сіллю вітав Президента голову місцевого відділу Т-ва Прих. УНР інсп. Микола Алексєвич. Президент розтав стрічку при вході до Дому і запросив привітних взяти участь (Закінчення на стор. 7-й)

В Нью-Йорку відбувся бенкет з доповіддю голови ПУН О. Ждановича

Нью-Йорк (пад.). — 3 метою відвідати більш осередки українського поселення Північно-американського континенту, в другій половині вересня ц.р. прибув з Європи голова Проводу Українських націоналістів ред. Олег Штуль-Жданович.

Під час свого 4-тижневого побуту, голов ПУН відвідав спершу Торонто, де мав виступ з доповіддю під час Студійної Конференції, що від-

булася н.т.: „Україна в другій половині 20-го століття“, а також виголосив уже доповіді в Мінеаполіс і в Нью-Йорку. Виступ голови ПУН в Нью-Йорку попередив З'їзд Українського Визвольного Фонду, який відбувся 16 жовтня ц.р. в приміщенні готелю Вільтмор та на якому головою УВФовиду перебрано доповіді про голову д-ра Володимира Михайліва.

З'їзд, в якому взяв також участь голова ПУН, одобрив з призначенням доповіді про голову д-ра В. Михайліва, та обрав на бжучі 2 роки нові керівні органи Українського Визвольного Фонду.

Цього ж самого дня, 16 жовтня, у великій залі готелю Вільтмор відбувся з доповіддю ред. Олега Штуль-Ждановича. Бенкет, в якому взяло участь майже 200 осіб, відкрив і ним провідник Павло Дорожницький. Між почесними гостями, крім голови ПУН, були: о. протоєрей Володимир „Василевський“ — парох катедр св. Володимира, який провів при відкритті молитву, о. Себастьян Шевчук з парафії св. Юра, мгр Іван Вияняк — (Закінчення на стор. 3-й)

ІРАН ВИДАВ СОВЕТСЬКОМУ СОЮЗОВІ ВАЛЕНТИНА ЗАСІМОВА

Москва. Пресова агенція ТАСС повідомила, що уряд Ірану видав Советському Союзові полота-втікача лєйтєнанта Валентина І. Засімова, який перелетів був в дні 25-го вересня ц.р. советсько-іранський кордон і просив політичного азилу в ЗСА. ТАСС при тому стверджує, що Засімов був виданий на підставі двостороннього договору між урядами ССР і Іраном про „повітряне піратство“, підписаного ще в 1973 р. В повідомленні сказано, що одноособовий поштовий літак буде також переданий ССР. Повідомлення ТАСС було опубліковане день після того, коли нобелівський лавреат академік Андрей Сахаров і чотири інші советські дисиденти вислали були шахові Ірану спеціальну петицію з проханням не видавати на видиму смерть політичного втікача. „Він не поповнив насилля, він не ставив під загрозу життя інших осіб, крім себе самого“, — говориться в петиції советських дисидентів, які не вважають, що Засімова можна класифікувати як повітряного пірата. Петиція була підписана також дру-

жиною Сахарова Єленою Боннер, ген. лєтром Григоренком, українським поетом Миколою Руденком і Юрієм Орловим. Всі згадані належать до групи дисидентів, яка наглядас чи Советський Союз додержується підписаної в Гельсінках Декларації. При цій нагоді західні кореспонденти пригадують обвинувачення Москви проти Японії за відмову видачі іншого військового лєтєна, Віктора Біленка, який перебував тепер в ЗСА. Минулого тижня про цю справу знову згадував генеральний секретар ЦК КПСС Лєонід Брежнєв на засіданні Центрального Комітету компартії кажучи, що японська відмова „дуже захмарилась загальною атмосферою співпраці“. Західні дипломати вважають, що гостра постава ССР супроти Японії вплинула на рішення іранського уряду, який має 1,250 мільйонів кордон з ССР і вже давно виставлений на советський тиск. Після видачі Засімова газета „Известия“ повідомила на першій сторінці про підписання між ССР і Іраном чотиріхрічної торговельної угоди.

Китай не змінє свого відношення до ССР

Москва. — Кореспондент „Нью-Йорк Таймсу“ Дейвід Шпілер інформув, що поміж китайської неохоти вести якінебудь розмови із Советським Союзом, Москва, від часу смерті голови Компартії Мао Тсе-тунга, кількакратно пробувала встановити контакти з китайським урядом безпосередньо та з амбасадями Китайської Народної Республіки за кордоном. Крім того, ССР прийняв тактику вицїкування і здержав велику полеміку в пресі на тему Китаю. Останньою такою спробою, яку знову ж відкинув уряд КНР, було коротке побажання генерального секретаря ЦК КПСС для теперішнього голови Компартії Китаю Гуа Куо-фєнга з нагоди перебрання ним керівництва. Речник міністерства закордонних справ в Пекіні заявив, що побажання Брежнєва відіслано назад до ССР, „бо у нас не існують міжпартійні зв'язки з Советським Союзом і його сателітами“. Таку саму причину подано при звороті кондолеції Москві з приводу смерті Мао. Далішим доказом незмінені відношення між ССР і Китаєм можуть послужити слова Брежнєва на нарадах ЦК КПСС на початку цього тижня: „Все ще не відомо, — говорив Брежнєв, — яким курсом в будучому йтме Китайська Народна Республіка. Проте є ясен, що закордонна політика Пекіну, стосована в останній декаді, викликала невдоволення цілому світу“. Всяка співпраця між ССР і Китаєм залежатиме в будучому, на думку Брежнєва, від керівників Китаю.

ЗСА продадуть червоному Китасві компютери з оборонним потенціалом

Вашінгтон. — У четвер, 28-го жовтня, Білий Дім поліноформув, що президент Джералд Форд „рішив зробіти винок“ і дозволити фірмі „Контрол Делта Корпорейшен“ продати комуністичному Китаєві дві системи компютерів, які можуть бути вживані не тільки для індустріальних, але також для мілітарних цілей. Речники уряду заявили, що Америка не плянує продавати подібних компютерів Советському Союзові, а „винок“ для комуністичного Китаю зроблений тому, щоб виявити підтримку ЗСА для нового промислового промислу Китайської Народної Республіки, очолюваного Гуа Куо-фєнгом. Достовірні джерела інформують, що державний секретар Генрі Кіссінджер був головним ініціатором пропозиції продати Пекінові компютери, бо вважає, що такий крок оправданий „конечними вимогами закордонної політики“.

В Женеві почалася конференція в справі Родезії

Женева. — В четвер, 28-го жовтня, тут почалася конференція, яка має на меті розв'язати проблему: коли і в який спосіб влада в Родезії має перейти в руки чорної більшості. Конференція, зааранжована державним секретарем Генрі Кіссінджером і представниками британського уряду, вже в перший день натрапила на проблеми, бо провідники двох негритянських фракцій по-

ОСТАННІ ДНІ ВИБОРЧОЇ КАМПАНІЇ ЗОСЕРЕДЖУЮТЬСЯ НА ПОДАТКАХ

In Cleveland, President Ford was met by Ukrainian-American children.

Українські дітвора вітають президента Форда в Клівленді. Фото в „Нью-Йорк Таймсі“, 29-го жовтня 1976 року.

Клівленд/Бруклін. — Промовляючи у четвер, 28-го жовтня, в Клівленді, Сінсінаті та Індіанполісі, президент Джералд Форд заявив, що „під час мого наступної каденції першештво матиме зменшення федеральних податків“. У цих виступах Президент висловив переконання, що він напевно вигрєє вибори 2-го листопада і, твердив, що якщо переможець вийшов би його демократичний суперник Джиммі Картер, то правдоподібно підвищив би податки, щоб в такий спосіб покрити видатки коштовних урядових програм, запропонованих платформи Демократичної партії. В Клівленді президент Форд відвідав частину міста, в якій живуть люди із Східної Європи, і дві ньюйоркські газети — „Нью-Йорк Таймс“ і „Дейлі Нюз“ — у своїх виданнях з п'ятниці, 29 жовтня, помістили фото, на яких Президент стискає ру-

ки дітей в українських народних одягах.

Демократичний президентський кандидат Джиммі Картер у четвер, 28-го жовтня, промовляв у Піттсбурзі, Ірі. Па., в Клівленді, як і раніше в Брукліні, Н. Й. і на Лонг Айленді. У своїх виступах Картер заторкнув питання зменшення федеральних податків, але зазначив, що це „не категорична обіцянка, тільки можливість“. Він натомість наголосив, що він би реформи у податковій системі, які злізківували б „перестарілі закони“, які дають можливість багатшим особам і корпораціям не платити належних податків. Джиммі Картер у своїх виступах заперечував твердження президента Форда, що демократи хочуть підвищити податки та що урядові програми, пропоновані в платформі Демократичної партії, коштували б країну додаткових 100-200 бїльйонів дол.

Дервінські передбачає близьку свободу для країн Східної Європи

Вашінгтон. — Конгресмен Ед Дервінські, республіканець з Іллінойі, один з найбільших прихильників президента Джералда Форда, член Конгресової комісії для міжнародних зв'язків, висловив своє переконання, що країни Східної Європи і ті народи, які раніше силою були включені до Советського Союзу, будуть це вільними, „бо — згідно з думкою конгресмена Дервінського, — розпад комуністичного світу є близький і його ніщо вже не припинить“. Почуття національної окрімшости, — заявив Дервінські, — в країнах Східної Європи, арист розчарування комуністичною господаркою, як також забіханість ідеології розкладають комуністичну систему, яка була накинена народам силою багнетів советсько-російської армії в тій частині світу“. Переходячи до справ торгівлі, конгресмен Дервінські відмітив, що торгівлю між країнами Заходу і так званими країнами-сателітами Москви трє-

Конгресмен Е. Дервінські

ба поширити, бо шляхом торгівлі поглиблюватиметься процес зближення і зростатиме недовдоволення до советської господарської системи. „Комунізм є фальшивою ідеологією, — заявив Дервінські, — накиненою народам Східної Європи. Ці країни мають надто глибокі державні і інші традиції, і в них не може прийнятися комуністична догма“.

СВОБОДА SVOBODA

UKRAINIAN newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНСОЮзу 65¢ м.с. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті, дописи, підписи авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає собі право в потрібні випадки скорочувати надіслані матеріали, незалежно від того, чи є автором статті, чи ні. Авторі статій, які не є членами УНСОЮзу, доводиться заздалегідь погодитися з відповідною платою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Вікопомний Листопад

У найближчий понеділок сповниться 58 років з того справді вікопомного Першого Листопада, в якому західня вітка українського народу, яка була під австро-угорською займанщиною, пішла за прикладом своїх братів над Дніпром під російською займанщиною та своєю волею і силою, своїм словом і ділом проголосила Західню Українську Народну Республіку та встановила свою владу на своїй прадавній землі, щоб неоповні три місяці пізніше, такого ж вікопомного 22-го січня 1919 року, Актом Злуки з'єднатися з проголошеною в Києві рік раніше Українською Народною Республікою в одну соборну, суверенну і народоправну Українську Державу.

58 років — це довгий час, він охоплює вже три покоління. І з кожним роком зменшується вже і так мала горстка тих, які були творцями цього Вікопомного Листопада. За той час відбулася ще одна світова війна й до неспізнання змінилася політична мапа світу. Сам український народ, творець великих сичевих і листопадових актів пережив нові окупації, пережив найбільші і найжорстокіші акти народолюбства в роді голодової облоги, масових розстрілів, паціфікації, всіх можливих тільки терорів і репресій, включно до теперішнього окупантського походу до „злиття націй“ та до зрівнювання із землею навіть могил великих героїв Листопадового Зриву. Але ніхто і ніщо не в силі не тільки стерти із сторінок історії, але й вярвати з душі і серця нових поколінь великої ідеї Листопадового Чину, як одного могутнього зена в довгій ланцюгу змагань і боротьби українського народу за своє основне право бути господарем своєї землі і паном своєї долі. Ворот має силу, засоби і способи вбивати і нищити людей, не вагається також зрівнювати із землею їхні могили, але — „і неси-ти не вноє на дні моря поля, не скус душі живої і слова живого“, не може вбити духа-ідеї, виявлених і здійснених такими подіями, як Сичеві Акти в Києві і між ними Листопадовий Чин у Львові. Вони — вікопомні!

В такому переконанні відзначаємо цюгоричні їх роковини.

Привілей і обов'язок

У вівторок, 2-го листопада, в ЗСА відбудуться загальні вибори, в яких американський нарід вибере президента, віцепрезидента, одну третю сенаторів, всіх членів Палати Репрезентів, а також губернаторів деяких штетів, членів штетових легіслатур, міських урядовців тощо. Того дня громадяни ЗСА братимуть участь у підставному процесі всіх демократичних суспільств і своїми голосами це раз підтвердять, що в Америці дійсно існує „влада народу, через нарід і для народу“.

Громадяни українського роду, які походять з країни, де панує брутальна комуністична диктатура, повинні взяти якнайчистішню участь у цих виборах. Вони бо найкраще знають і розуміють, що це значить жити в такій дійсно демократичній державі, як Америка. Факт, що кандидати на президента та на інші високі пости не виявили в справах нашого спеціального зацікавлення — звільнення українського та інших поневолених Москвою народів, такого розуміння і ставлення, як ми собі цього бажали б, аж ніяк не може і не повинен спонукувати нас до того, щоб взагалі не голосувати. Існує бо це багато інших важливих проблем, станоєщих до яких поодинокі кандидати допоможуть нам вирішити на кого голосувати. А втім, тільки нашою участю в політиці країни, отже і нашою участю у виборах, ми можемо добиватися більших і кращих успіхів у майбутньому. Масмо на це також багато інших причин.

Поперше, своїми голосами можемо підтримати кандидатів, які одержали висхідну участь у обороні українських політичних в'язнів в СРСР і таурували Москву за порушення національних, політичних, релігійних і загальнолюдських прав.

Подруге, ми з громадянами ЗСА і повинні виявляти більше зацікавлення питаннями внутрішньої політики Америки, бо ці питання заторкують наше щоденне життя. Ми повинні голосувати за тих кандидатів, які на нашу думку будуть ефективними в розв'язуванні таких загальноамериканських проблем, як інфляція, безробіття, зріст злочинності тощо.

Потрето, ми, українці, повинні підтримати тих кандидатів, які виявляють зацікавлення нами як етнічною групою і можуть допомогти зберегти і відновити частини міст, заселені українцями, допомогти в справі призначення урядових фондів для наших культурних, наукових, молодіжних та інших організацій і установ тощо.

Самозрозуміло, що у вівторок, 2-го листопада, громадяни українського роду повинні підтримати всіх кандидатів українського походження, без уваги на їхню і нашу партійну приналежність. Наша політична сила по окремих місцевостях і штетах може стати запорукою, що незабаром зможемо нарешті обрати українця до Конгресу ЗСА.

Аргументів за тим, що в найближчий вівторок, 2-го листопада, кожний з нас, що є громадянином ЗСА, обов'язково повинен взяти участь у виборах та голосувати на кандидатів свого вибору, можна наводити багато більше. Вибори бо — це наш великий привілей, за який наші брати і сестри в Україні йдуть на муки. Якщо б ми з усім американським народом з цього привілею не користали, ми могли б його раніше чи пізніше втратити. Тому то й користування цим привілем є рівночасно і нашим обов'язком. Виконаймо його!

Іван Порятко

ЛИСТОПАДОВІ РОКОВИНИ

Чин 1 листопада 1918 року — це історична вказка народу, що засвідчує, що український народ свободолюбний, державний, хоч часом позбавлений ворогами власної незалежної держави. Український народ, відчуваючи вагу й значення Акту 1 листопада 1918 року, з великим пієтизмом, повагою свято відзначає роковини цієї світлої події.

Листопадовий Чин з-перед 58 років був переломним не тільки в місцевому „галицькому“ значенні, але й у всеукраїнському засягу та наслідках. Переломної події у житті народів не приходять без глибоких причин. Їх попереджає і зумовлює довша черга розв'язкових дій перед їх завершенням.

Чи можливий був би Листопадовий Чин, якби ми не мали за собою традицій національно-державної незалежності: княжик, а пізніше козацько-гетьманських часів, а по упадку української державної незалежності — своїх безперервних визвольних змагань.

Далеко перед Листопадом 1918 року західні українці підготувалися до відновлення державної незалежності, заздалегідь цілі покоління виховували молоді у соборницькій ідеології та втрах Тараса Шевченка, Лесі Українки та всіх наших істориків і письменників. У висліді це дало можливість створити в новій добі першу українську збройну силу після упадку Гетьманщини — Леґіон Українських Січових Стрільців, що П очолювала Воєвна Управа УСС-ів, установлена Головною Українською Радою вже 1 серпня 1914 року.

Перші сотні Українських Січових Стрільців по короткій військовій вишкільці в 10 вересня 1914 року започаткували збройну визвольну боротьбу українського народу. Ця невелика військова формація в розбурханих морі ситових змагань стала забором найсильніших мрій українського народу, початком його збройної сили й боротьби за самостійну українську державу.

При кінці місяця квітня 1915 року весь Леґіон успішно зів криваву битву на горі Маківка і тим прославив українську зброю. Опісля в другій половині 1915 року та 1916-го УСС взяли бойову участь в офеєнзівній альянських військ і в побіднім поході дійшли до ріки Серет на Поділлі й там зводили завзяті бої, здержуючи сильний протинаступ навали москвинських полців. В тих боях полягло героїської смертю багато молоденських усуєв, а між ними кілька моїх шкільних товаришів з роґатинської гімназії — Михайло Колодій, Олесь Притика, Стефко Величович, Михайло Дорошенко, Юліан Соколовський. Їх могили досі були розпоронені коло різних місцевостей на широкім Поділлі і тими могилами опікувалися наші селяни сіл Настасів, Юзефівка, Заздріста, Пантелівка, Людівківка, Ерикува нова, Богатівка, Ілківка, Белева, Семенівка, Раковець, Соснів, Хатки, Соколик, Соколинки, Золотинки, Бурківка, Гайворонка і інших.

Досі кожного року 1 листопада і під час Зелених Свят громадою коло могил наших УСС збиралися спільно доволі численні жителі, щоб віддати пошану полягалим і заквітчати їх могили. Так було до цього часу, але в місці травні цього року червоні окупанти почали нищити і руйнувати могили українських воєн на цілм розлоді Поділлі, включно з цвинтарем УСС у Тернополі; побіч усуєв були теж поховані 640 українських в'язнів, помордованих большевиками в 1941 році під час їх відступу на схід. Деяким нашим туристам вдалося оглянути ці варварські руїни, ефотографувати їх, знайти розкидані кости там похованих УСС і перевезти нелегально у вільний світ. Ці вистки викликали притоблююче враження, зокрема серед живих це усуєв.

Та повернімося до листопадових 1918 року: в половині вересня 1918 року за аработу Народного Комітету у Львові тасмо створено з старшин УСС і австрійської армії Військовий Комітет з завданням організувати військову відділу у Львові і провести відновлення української державності на західних землях України.

І саме цей Комітет на чолі з тодішнім сотником УСС Дмитром Вітовським перевів державний переворот 1 листопада 1918 р., але вже перед тим 18 і 19 жовтня 1918 року з'їзд українських полців та інших політиків, як теж і скархів Української Католицької Церкви у Львові утворили Українську Національну Рад, яка як конституанта проголосила українську державу незалежність на українських землях, що тоді находилися в межах Австро-Угорщини.

Це проголошення констатує здійсненого військового переворотом 1 Листопада 1918 р. Листопадовий Чин мав перед собою довшу і сорідну підготову і тому був зразково переведений впродіж листопадової ночі, відродивши по сотнях років небути Українську Державу. Перший Листопад 1918 року — це у великій мірі наслідок замирення та повного узгодження дій усіх тодішніх середовищ в обличчя поваги незалежності події. Нехай же дух цього внутрішнього українського замирення буде для нас наукою-доказом, що можна довершити при повнім об'єднанні.

Останні, живуці ще учасники нашої визвольної-збройної боротьби, передовсім рештки воєнних інвалідів, — ці живі свідки безсмертного змагу за найвищий ідеал Нації, — мусять відчувати повну і щирю опіку української спільноти, вони мусять бути свідомі того, що представники колишнього українського воєнства-знаходять належне признание, і що наш загальний шкідливий пожертвма в листопадовій збірці виконує тільки свої обов'язки і повинні супроти воєнної нашої визвольної боротьби, які так віддало служили великій Ідеї Першого Листопада.

Іван Порятко

Проф. д-р. М. Вароболік

ГРОМАДСЬКЕ ВИХОВАННЯ В ШКОЛАХ УКРАЇНОЗНАВСТВА

Завдання наших шкіл

(2)

Очевидно ці політичні питання нині можна вивчати щойно на вищих роках сгуді, тобто з учнями від 16-го до 18-го рр. Класи повинні бути дискусійними, де учні самі на підставі піданих їм матеріалів виділяють проблеми і намагалися надходити розв'язки.

Дилемки політичних студій

Я включив би у студії політичних наук в школах українознавства такі специфічні дилемки:

1. Україна як міжнародна проблема. Студії нинішнього міжнародного положення України. В американській школах впоєється в умі нашіх дітей погляд, що Америка допомагає всім народам визволитися від чужого панування. Починаючи від Тагетана і Ялти, а кінчаючи на висліді Гельсінкської Конференції та зальва амбасадора Соннефелдта та останніх президента Форда, треба освітити наших молодих людей, що існує глибокий конфлікт між міжнародною політикою ЗСА і нашими визвольними аспіраціями. Америка веде політику, спертую на супрематії двох надпотуг світу, і та політика є безсумнівною односторонньою з точки зору американського національного інтересу, хоч би з того погляду, що відсуєває небезпеку ядерної конфронтації і дає Америці престижеву позицію у світі. Як американські громадяни, ми повинні б поспирати ту політику. Але, що нам робити як українців, коли ми свідомі того, що та політика сприяє комуністичній країні напихає рідних? Як шляхи заходів у користь нашої старої батьківщини, чи батьківщини наших батьків, повинні б ми вибрати, щоб не дати загинути нашою народом? Наша молоді мусить мати везрезний погляд на міжнародно-політичну ситуацію, і сгріхом задурувати її всіма „визвольними“ акціями, що є в розумовому конфлікті з дійсністю. А все ж у найважливіших умовах треба діяти. Лиш політично зоріє-

цій, — мусять відчувати повну і щирю опіку української спільноти, вони мусять бути свідомі того, що представники колишнього українського воєнства-знаходять належне признание, і що наш загальний шкідливий пожертвма в листопадовій збірці виконує тільки свої обов'язки і повинні супроти воєнної нашої визвольної боротьби, які так віддало служили великій Ідеї Першого Листопада.

Іван Порятко

Іван Порятко

Іван Порятко

Іван Порятко

Іван Порятко

Іван Порятко

школі ця молоді зацікавляється з основами демократії, а на вулиці має нагоду обсерувати наслідки практикування неосмеченої демократії, коли в деяких наших організаціях вона подобує зразки авторитарних підходів до громадсько-політичних питань. Ця дилема „демократія“ верує „авторитаризм“, — це дуже интересна тема для дискусії, коли наша молоді має бути пригтована до громадсько-політичної діяльності з уваги на суперечні течії нутрочної у нашому громадському житті. В її основі є цікавий із філософської точки зору конфлікт вартостей: що заслуговує на сильнішу охорону — добро одиниці кошту суспільства, чи добро громади кошту одиниці? Американська віра в те, що охорона свободи індивідуума це найвища цінність, хоч би кошту суспільства, довела до того, що людина боїться ніяк вийти на вулицю, особливо увечері. Чи готові б ми платити таку ціну за охорону індивідуальної свободи, коли б ми мали нагоду класити основи нашого державного устрою? Чи є, отже, авторитарні тенденції цілкомі негативними? Чи не грозять, що ті тенденції вродяться у тоталітаризм, де свобода одиниці перестала б існувати зовсім. Добром нації легко випадають тим, що при владі, найбільшій порушення прав одиниці, і значиння її зовсім безбронною. Це питання доступні для дискусії і для молодих, є великого виховного значення для тих, що мають можливість брати участь у нашому громадському житті, тож і на еміграції, бо то чи не одна з основних болячок громадського життя поза батьківщиною, але і в батьківщині.

4. Або така проблема, як справа рівності громадян і народів, що так широко дискутується в американській школах у зв'язку з расовою проблемою в ЗСА. Україна має нині прийняти 25% неукраїнського населення. Та де це не найважливіше питання. Україна мусить питатися із зацікавленнями а яких 130-ти мільйонів росіян, 35-ти мільйонів поляків, не згадуючи вже румунів, чехів і словаків. Як має бути наше відношення до тих суєвців? Чи треба нам заздалегідь нав'язувати призири суєвські відносини з ними, чи продовжувати існуючий стан ворожості й ненависті? Молоді повинна розуміти проблему, щоб колись сказати у тій справі своє слово.

5. В програму громадсько-політичного виховання треба б включити теж питання політизації неополітичних і проблем. Молоді повинна бути в курсі справ і тут. Останніми часами ми сгвідками, як частина української еміграції громади сполітизувала релігійне питання організаційного завершення Української Католицької Церкви (Закінчення на стор. 8-й)

Іван Порятко

Іван Порятко

Іван Порятко

Іван Порятко

Іван Порятко

Іван Порятко

3 НАШИХ БУДНІВ

Згадуємо Листопад

Пригадую, рік тому, чи то, редактор наукової сторінки „Свободи“, імж. Лев Якевич, відстаєє на бік пошукування за життям в космосі, обслідування Марса та всяку іншу технічну, а займаєє новітньою історією України, чи то пак — західної її області, Галичини. Нийшло про відзначення щорічних роковин 1-го Листопада. В письмі до Редакції, пан інженер поставив питання формального характеру: чи ми правильно робимо, коли відправляємо нагаздки по Героях 1-го Листопада?.. Ажже Листопадовий Зрив у Львові, це була подія світлого, переможного характеру, який зрідка трапляється в нашій сумній історії, то нащо її оплакувати і з радісною історичною факту — робити ще одну жалобну аферу?

Після появи вищезгаданої статтєчки виязалося, як то звичайно буває, на сторінках „Свободи“ дискусія. Одні патріоти поділяли думки імж. Якевича, другі їм заперечували, треті взагалі не мали чого сказати до теми, але писали до газети от, так собі, щоб писалося. Один земляк, пригадую, сформулював проблему в той спосіб: „Вона то правда, що Листопадовий Зрив почався світло і переможно, але скінчився, на жаль, трагічно, бо востаттєх не було сили. А під час Листопадових боїв поклали свої буйні голови на вулицях Львова гімало героїв Першого Листопада, то кому це завадить, коли ми помилуємося за ізнї праєдні душі, які відшукуємо по них нагазду в церкві св. Юра?..“

Виходило б так, що жадна піднімаюча на душі історична подія не може в нас обійтися без нагаздки, бо при кожній такій нагазді падали жертви і лилася кров. А може це лежить у нутріці українського народу, щоб сплітати радість з журбою і сміх з слезами?.. В нас, для прикладу скажемо, на весілля завжди гірко плакали, а після похорону, під газ тризни, то не раз добре повеселилися, а то й потанцювали (читай „Тіні забутих предків“ М. Коцюбинського).

Щоб відвернути на момент увагу від таких складних і важких питань і трохи розважити скитальську душу, варто, на нашу думку, іти та подивитися на легку комедію Скриба „Склянка Води“, в перекладі з французького Юрія Шережа, що поставив в неділю, 7-го листопада, в залі Фешен Інституту Студія Мистецької Слово Лідії Крушельницької в Нью Йорку. Час від часу добре попробувати, і як смакує склянка чистої води...

Іван Порятко

Іван Порятко

Український День у Каліфорнії

Українським Днем присвяченим 200-літтю постання Америки та 100-літтю українського поселення в Америці українська громада в Сан Франциско долучилася до загальноукраїнських святкувань, яких знаменних історичних подій в інших містах стейту Каліфорнії. Свято відбулося 26-го вересня ц. р. на естрадній сцені в надзвичайно гарному парку Голден Гейт перед сотнями українських та інших глядачів, які відвідували цей парк та різні музеї у святкові дні. Організатором цього відзначення був місцевий Відділ Українського Конгресового Комітету, що його головою є Михайло Цар, керівницю програми Віра Шавлач а конференсью — Оксана Сидорак. Мистецькі точки, які склалися на програму виконували Паркова Оркестра, яких 40 дутих інструментів, танцювальний ансамбль Надії Прокопів з Лос Анджелесу та хор Союзу Українок ім. Лесі Українки в Сан Хосе. Роберт Гансен, диригент оркестри в заключному слові програми сказав, що це не бачив такої гарної програми на цій сцені. Паркова оркестра — єдина в Америці, яка дає естрадні концерти кожного святкового дня безперервно цілий рік. До її репертуару належать речі, що їхні ноти вже раніше придбано старанням відділу УККА, а інші ноти вишукував сам диригент оркестри в творчості чужих композиторів, які опрацювали українські пісенні матеріали, як наприклад малярський композитор Бейла Барток або „Слов'янські Танці“ чехів Антоніна Дворжака.

Український танцювальний ансамбль з Лос Анджелесу виступав з різноманітним репертуаром танків, ліричних, характерних, жартівливих, побутових, до драматично-героїчних: від швидких та дрібних танків карпатських верховинців до розмашистих, браурних танків степовиків, що часто межують з акробатикою. Ось перелік назв деяких танців: „Привіт з України“, „Коломийка“, „Верхovina“, „Козачок Подільський“, „За річкою“, „Тропотнянка“, „Квіти України“, „Запорізький герб“ та „Гопака“. Танці були в супроводі акордіона, посиленого гучномовним устаткуванням. Виступи танцювального ансамблю викликали зацікавлення фотографів з нерухомими апаратами та спонукали до негавгаючих оплесків адлячких глядачів. Другим українським ансамблем що взяв участь в цьому концерті був хор Пань Союзу Українок, його голова — п. Віра Зубрицька, в складі: Люба Бодрук, Ольга Візір, Віра Зубрицька, Гали Маренін, Стефа Меркело, Ірена Недашківська, Оксана Сидорак, Анна Столєць, Віра Шавлач, диригент. Акомпанювали хорові А. Базальська, клавир та Г. Гайбарзюмян, акордеон. Хористки виступали в стилізованому народному строї, чорних сукнях та вишиваних блузках. Хор виконав пісні сучасного репертуару: „Моя ясени“, „Понад Прутом“, „Коломийка“, „Циганочка“ та „Ой ти струмочку“. Пісні, що їх виконали в гарній мелодійній стилізації та з мистецьким відчуттям нагороджено рясними оплесками, до чого немало причинився теж гарний зовнішній виступ хористок. Вступне слово по-англійськи виголосила Ірена Я. Цар, коротко накреслюючи історію українського поселення в Америці, тяжкі життєві умови, які змушували українців покидати рідну батьківщину, та їхні причини до розвитку американської системи життя.

Під час концерту на сцені сиділа почесна президія заступників церковних та світських організацій, а з високої шогли повівав синьо-жовтий прапор. Дві години концерту пройшли швидко та незаметно і воїни залишались у присутніх милім спогадом та наснагою до дальшої праці. Танцюристам з Лос Анджелесу належить відзначити від Сан Франциско, що вони не пожаліли часу та труду та своїм виступом збагатили цю урочистість.

Тарас Лукач

З життя парохії в Озон Парку

Дня 3-го жовтня ц. р. громадяни української католицької парохії під опікою Покрови Божої Матері в Озон Парку, Нью Йорк відзначили 25-літній священицького душпастиря, о. крилошанина Любомира Мудрого. Обрання для влаштування цього свята Комітет приготував коротку мистецьку програму і святковий обід. Свято відзначав свою присутність Преосвященний Йосиф Шмонидюк, єпископ Стамфордський, який президіював із 94-літнім отцем Петром Чавсом на молебні до Божої Матері. Молебен о. год. 3-й по полудні відправили: Ювілят разом із отцями Климентом Приймоном, Петром Федорчуком, Юрієм Бінковським та присутніми парохіями сусідніх римо-католицьких парохій о. Адессою та Романовським. Під час молебня виголосили проповіді о. прелат Климент Прийма українською і о. декан Петро Федорчук англійською мовою — про заслуги о. Ювілята як священика і громадянина.

Після молебня парохіяни та їхні знайомі, заповнивши церковну залу привітали входячих Преосвященного Йосифа, отців духовних та о. Мудрого з його матір'ю та сестрою Дарією. У мистецькій програмі парохіяльний хор під диригентурою Богдана Крушельницького відспівав три релігійні пісні: „Отче наш“, „Через поле широкіє“, „Богородице Діво“. Голова Святокового комітету, д-р Василь Лев, висказуючи радість із сьогоднішнього потрійного свята, а саме: Опікуни парохії, Покрова Божої Матері, прибуття на звеличання свята Преосвященного Йосифа і Ювілею улюбленого парохіянми душпастиря Отця Любомира, привітав Преосвященного Йосифа, отців о. Ювілята і його родину та парохіян та гостей. У промові українською мовою подав характеристику отця Ювілята, як ревного священика, слугу при Божому престолі продовж 25 років, проповідника, виховника і скорого на допомогу кожному, хто потребує її в парохії, в громаді, дома, в шпиталі та приночі, його вплив на парохію і громадян околиш, патріотизм, що служить Церкві і Народе. Промову такого самого змісту сказав англійською мовою Павло Крут, поштовий контролер, перший заступник голови комітету. Опісля двох учнів Школи Українознавства, Ляриша Ском-

Відбулося посвячення пам'ятника на могилі Миколи Понеділка

Пам'ятник сл. п. Миколи Понеділка, проспекту інж. А. Сумика.

Не хочеться вірити, що серед нас вже немає всіма любленого і все милобаченого Миколи Понеділка, який нас не раз радував, веселив та оживляв своїм глибоким ліричним словом. Воно все було творче, сповнене внутрішніх переживань і впливало з його серця та душі. На жаль, це сумна дійсність, бож по волі Божій Микола Понеділок перенісся в інший світ — світ Всевисшнього, а на його могилі, із за дбайливості Юрія Стефаніка та друзів виріс оригінальний пам'ятник. Справді, це невідлучна втрача, бож в особі Миколи Понеділка ми мали надзвичайно цінну та мило людину з непересічним літературним талантом, який творив для неперемінної скарбниці української культури. Твори його були вишесті, глибоко осмислені, в них були журба і радість, холод і затишний кут, самота й товариство, любов і надія — все те, що складається на людське життя, себто чим жив Микола Понеділок. Можна поставити твердження, що Микола був сприйнятливий і любивий всіма, так за його життя, як і після його передчасної смерті. Про це говорять багатолітні похорони, як також багаточисленна присутність його друзів, приятелів та любителів його творчості під час посвячення пам'ятника 12-го вересня ц. р. на Баунд Бруку.

Посвячення пам'ятника довершив митрофорний протоієрей о. декан Богдан Желехівський у послуженні протопресвітера о. Ф. Шпаценка, які відправили Панахиду. Після посвячення о. Б. Желехівський виголосив слово у пам'ять Миколи Понеділка, вказуючи на його багатотрудний життєвий шлях. Над могилою теж промовляв голова „Слова“ Остап Тарнавський, підкреслюючи творчий шлях Миколи у літературі. Це, зі здобутки його творчості, що залишається і будуть пригадувати його світлу пам'ять і передавати муть що пам'ять про нього з роду у рід.

Проект пам'ятника належить інж. Августині Сумикові, а виконання в камені — Безсонію. Проект пам'ятника є оригінальний. Він складається з трьох частин: надгробної плити, що покладена на площину могили, постаменту і вертикальної плити. По середині плити, в горішній частині зроблено отвір — виріз, у якому приміщено погруддя Миколи Понеділка роботи покійного Сергія Литвиненка. Погруддя було виконане у молодшому віці Миколи і тому вираз обличчя представ-

M. Gaida

ІГОР КАЛІНЕЦЬ НАЗИВАЄ...

(Закінчення зі стор. 1-01)

вітання поетові Романові Кудликові. Багаторічне поетичне мовчання останнього, яке не парадоксально, свідчило про те, що він живий. Із червеної книжки „Жовтень“ я зрозумів, що має прижиттєвий, якщо й навіть його передають, вже не дійде до поета.

Не стану досліджувати глибини медитації „Ленінської школи“, яким розпочинається (нечітко) добірка, але завважу, що в одному з класів цієї школи „навчаюся“ вже 4-й рік (не так багато у порівнянні з тими, що проходять 25-річний курс). Школа (хочу доповнити) була створена 5 вересня 1918 року ленінською постановою про червоний терор і, як бачимо (шкода, що вже не побачити Кудлика), діє до днес. Скільки мільйонів жертв коштує мому народові екзамени на виживання і ствердження, у недавньому минулому (нечітко) добре знав покійний.

Можливо, скажуть, що я передчасно поховав свого друга, адже лірика в цій добірці (нечітко). Бо й справді... Та коли оглянуся по „Жовтні“, ніяк не вибудуюся враження кладовища... Ось поруч мого приятеля лежить якийсь графоман із Тернополя — Вол. Вихруч. Його так звані вірші хай залишаються на совісті головного грабара Р. Федорова чи заступника грабара Р. Лубківського: вони варті хіба уваги як зразки антипоетизму, коли б цими зразками не повилався ніхилизм української землі. Я певний, що їх виділили грабаре з повноводдя завдяки такій красномовній передмові до так званого вірша „Чужі поети“: „Закордонні так звані „вірші“ радості часті передають голоси так звані „українських поетів“. Ось „гнівний“ рефрен: „Таланти куці. Продай за центи, Чужі поети. Прокляті людьми!“ (нечітко) Так розправлявся українська радянська графоманія із живими приятелями

„московський“ на „німецький“. А третя строфа вивра не живцем з тіла оуїнської пісні про Юрія Лопатинського (члена Центрального Проводу), складеної ще в 1940 році. Тут теж у другому рядку не обійшлося без скальпелю. З огляду на стислість не можу дозволити собі на пам'ять навести обидві предмові пісні — їх тексти давно не були опубліковані у збірках українських повстанських пісень, виданих ОУН в 1940 роках. Вертаючись до мертвого тіла пісні у „Жовтні“, можу промовити „мертвому праху — жадна жива душа у такому вигляді тобі не заспіває“.

Живим серед мертвих видається хіба Яків Головацький, що ще в минулому столітті покинув наш світ — його твор „Мандрівка по Галицькій та Угорській Русі“ міг би стати взірцем не тільки романтизму, як подає редакція, а передусім реалізму, якого унікають наші поетичники. Але саме ім'я Якова Головацького, людини, яка зрадила чисті ідеали „Руської трійці“ і метнулася на схилку літ у табір ренегатів, — могло б стати острагою і для моїх сучасників: живи не забувайте уроків історії! Проміною ще ряд могилок, про які не хочеться згадувати, знову повертаюся до того, що звався моїм другом. У журнальній хроніці знаходжу так: „Біля пам'ятника Ляльці відбувся мітинг, на якому власні“ твори, присвячені великому вождю, рідній партії, читали Р. Братунь, М. Романченко, Р. Любківський, А. Буличова, М. Петренко, Р. Кудлик, В. Романюк, І. Гуцак“.

Хіба може згадуватися живий серед мерців? „Хай мертві самі ховають своїх мертвих!“

* Зверніть увагу, власні, а не чужі!

Ігор Калинець
30 червня, 1976.
Урал

РСТУПАТЕ В ЧЛЕНИ
УНСОЮЗУ!

Paid pol. ad.

Громадяни Нью Йорку!

ГОЛОСУЙТЕ НА

КАРТЕРА-МОНДЕЙЛЯ-МОЙНІГЕНА

ПРЕЗИДЕНТ ЗАСТУПНИК СЕНАТОР
ПРЕЗИДЕНТА

Картер, Мондейл і Мойніген дбають про людські права та людську гідність у цілому світі.

Citizens of New York:

VOTE FOR

CARTER - MONDALE - MOYNIHAN

PRESIDENT VICE PRESIDENT SENATOR

The Carter-Mondale-Moynihan team cares about human rights and human dignity around the world.

Gerald Ford has declared there is no Soviet domination of Eastern Europe. Jimmy Carter and Daniel Moynihan knows this is an affront to all the people of Eastern Europe, including Ukrainians, who seek true freedom and independence.

Gerald Ford has failed to work for the enforcement of human rights provisions of the Helsinki Accord, and failed to meet with exiled Soviet author Alexander Solzhenitsyn. Jimmy Carter and Daniel Moynihan will use American bargaining power to work for the free flow of information, ideas and people in and out of Eastern Europe and the Soviet Union.

Дня 2-го листопада
голосуйте на кандидатів,
які дбають:
КАРТЕРА-МОНДЕЙЛЯ
МОЙНІГЕНА

Голосуйте
на демократичний список!

On November 2,
vote for a team
that cares.
CARTER/MONDALE
MOYNIHAN
Support
the Democratic ticket.

Paid for and authorized by —
Ukrainian Division of New York
Chairman — Walter Bacad
Co-Chairmen — Walter Klawnik, Walter Atlas, V.
Democratic Nationalities Council
Democratic National Committee

Увага! Віже появилася друком книжка Увага!

ІВАНА КЕДРИНА

Життя — Події — Люди

СПОМИНИ та КОМЕНТАРИ

LIFE — EVENTS — PEOPLE

MEMOIRS and COMMENTARY

Книжка у твердій темно-блакитній полотноній обгорті, із золотими літерами, роботи мистця

ВОГДАНА ВОЖЕМСЬКОГО.

724 сторінок. Ціна 20,00 дол.

Замовляти можна в книгарському відділі при „Свободі“, пересилаючи чек або поштовий переказ, долучуючи одного долара на кошти пересилки.

СВОБОДА, 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07307

В. Л.

Богдан Нижанківський у Філадельфії

На літературному видавничому ринку великий застій. Немає, правда, статистики, щоб довести це цифрами, проте всім, хто цікавиться українськими літературними справами, не трудно помітити, що в порівнянні з минулими роками число видань з української літератури на еміграції значно зросло. І не дивно: коло читачів зростає, коштів зростає, і застраховано швидкість, розподілено українська громада з усіх громадських справ найменше уваги приділяє справам української літератури. Чи треба дивуватися, що талановиті письменники знеохочені труднощами й громадською байдужістю перестають писати, а навіть якщо і пишуть, то резигнують із довготривалої боротьби з вітриками — із сумнівної вартістю привласнювати фундаментами й видавцями своїх власних творів?

На такому тлі і в такій атмосфері виїзної літератури незначно радісною подією є поява на книгарському ринку не одного, а двох високоякісних літературних творів першого представника української еміграційної літератури Богдана Нижанківського. У 1975 році під фірмою Об'єднання Українських Письменників „Слово“ появилася повість Нижанківського „Свято на оселі“, що є знаменитою сатирою на сучасний еміграційний побут, а ось цього року видавничою „Сучасність“ випустила у світ велику нову поетичну збірку Бабуся „Каруселі віршів“, що у ній — за словами самого автора — включені „лірика, сатира, гротеск, пригоди, байки, драми, словотворки, прислів'я та чиста поезія“.

З нагоди появи цих двох книг Об'єднання Українських Письменників „Слово“ влаштувало у Філадельфії 18-го вересня ц. р. літературний вечір Бабуся-Нижанківського. (Подібні вечори відбулися вже раніше з великим успіхом у Нью-Йорку та в Детройті). У Філадельфії програмою провів голова Об'єд-

нання Українських Письменників „Слово“ Остап Тарнавський. Він теж подав характеристику сатиричної творчості Нижанківського, навіваючи до старих традицій сатири, зокрема ж до римського сатирика Петронія. Вірші Бабуся читали колишні актори львівського театру, Ліза Шапаровська, Чепіль та Евдокія Дичко-Блавацька. Культура слова та повна зрозуміння і відчуття для багатьох віршів Бабуся інтерпретація цих двох акторок допомогла наблизити поета до слухачів. Письмениця Уляна Любичук у дотепній формі розповіла про перші дуже різноманітні і часто суперечливі реакції читачів, зокрема молодих читачів, на книжку Нижанківського „Свято на оселі“. Своєю монтажем Уляна Любичук змусила нав'язати контакт із публікою та розбудувати велике зацікавлення новою сатиричною повістю. Письменик Іван Керницький, що як і Бабуся спеціалізується в гуморі й сатирі, прочитав веселий фелетон про письменників-гумористів у небу. У програмі вчора брав участь і сам автор Богдан Нижанківський-Бабуся, що постійно живе у Детройті. Філадельфійська публіка прийняла письменника незвичайно тепло. Він прочитав розділ із книги „Свято на оселі“, а на закінченням теж серію віршів із нової своєї збірки. Справжня літературна сатира — дуже вимагальний жанр і вона ставить певні вимоги і до читача, і до автора: передусім вимагає вміння бачити у кривому дзеркалі не лиш свого ворога чи приятеля, але й самого себе. Богданові Крижаківському притаманний трагікомічний погляд на життя та сердечне тепло для людини.

Літературний вечір Богдана Нижанківського зібрав не надто велику (близько 90 осіб), але добірну публіку, що легко знайшла контакт із виконавцями програми та розкупила після вечора нові книги письменника.

Ми всі мусимо стати в обороні проф. Олега Підгайного

Щобно довідалася про справу професора Олега Підгайного, який став жертвою червоної дискримінації. Я знав батька Олега, широкого публіциста і діяча Семена Олександровича Підгайного, автора відомих книг „Недостріляні“ і „Українська інтелігенція на Соловках“. Багато людей пам'ятають родину Підгайних з таборів в Німеччині. Маленький Олег, як той Тарас, дідав долю і недолі у своїх батьках, шукаючи крашів долі.

Сьогодні Олег Підгайний є професором американського університету. Я читав його наукові праці, чув його виступи на американських наукових конференціях. Олег є людиною, науковцем, яким може гордитися кожна інтелігентна, дозріла громада.

Та ворожі, руйнівні сили, які хочуть знищити вільну Америку, спершу нищать нас, тих хто знає, що таке неволя. Нищать нас поодинокі, підступні. Наші люди пам'ятають мою справу. Я був звільнений з праці в американському університеті, в подібній, підступній спосіб як проф. Олег Підгайний. Моя справа вже продовжується чотири роки і ще не закінчена. Я пройшов вже двадцять судових інстанцій, починаючи від найнижчого, до Найвищого Суду Америки. В наслідок цього, я мав два серйозні удари, тяжку операцію і тричі довгий час перебував у шпиталі в критичному стані.

Тепер я знову міцно стою на своїх ногах. Я маю працю в одному з найкращих університетів, поскільки мє здоров'я дозволяє. За мною стоїть чесна, трудова вільна Америка. Я справно не залишу доки несправедливість не буде направлена.

Тяжко описати, що я пережив за ці чотири роки. Я не кричав і не робив розголосу. Багато людей пам'ятають родину Підгайних з таборів в Німеччині. Маленький Олег, як той Тарас, дідав долю і недолі у своїх батьках, шукаючи крашів долі.

Сьогодні Олег Підгайний є професором американського університету. Я читав його наукові праці, чув його виступи на американських наукових конференціях. Олег є людиною, науковцем, яким може гордитися кожна інтелігентна, дозріла громада.

Та ворожі, руйнівні сили, які хочуть знищити вільну Америку, спершу нищать нас, тих хто знає, що таке неволя. Нищать нас поодинокі, підступні. Наші люди пам'ятають мою справу. Я був звільнений з праці в американському університеті, в подібній, підступній спосіб як проф. Олег Підгайний. Моя справа вже продовжується чотири роки і ще не закінчена. Я пройшов вже двадцять судових інстанцій, починаючи від найнижчого, до Найвищого Суду Америки. В наслідок цього, я мав два серйозні удари, тяжку операцію і тричі довгий час перебував у шпиталі в критичному стані.

Тепер я знову міцно стою на своїх ногах. Я маю працю в одному з найкращих університетів, поскільки мє здоров'я дозволяє. За мною стоїть чесна, трудова вільна Америка. Я справно не залишу доки несправедливість не буде направлена.

Тяжко описати, що я пережив за ці чотири роки. Я не кричав і не робив розголосу. Багато людей пам'ятають родину Підгайних з таборів в Німеччині. Маленький Олег, як той Тарас, дідав долю і недолі у своїх батьках, шукаючи крашів долі.

Сьогодні Олег Підгайний є професором американського університету. Я читав його наукові праці, чув його виступи на американських наукових конференціях. Олег є людиною, науковцем, яким може гордитися кожна інтелігентна, дозріла громада.

Та ворожі, руйнівні сили, які хочуть знищити вільну Америку, спершу нищать нас, тих хто знає, що таке неволя. Нищать нас поодинокі, підступні. Наші люди пам'ятають мою справу. Я був звільнений з праці в американському університеті, в подібній, підступній спосіб як проф. Олег Підгайний. Моя справа вже продовжується чотири роки і ще не закінчена. Я пройшов вже двадцять судових інстанцій, починаючи від найнижчого, до Найвищого Суду Америки. В наслідок цього, я мав два серйозні удари, тяжку операцію і тричі довгий час перебував у шпиталі в критичному стані.

Тепер я знову міцно стою на своїх ногах. Я маю працю в одному з найкращих університетів, поскільки мє здоров'я дозволяє. За мною стоїть чесна, трудова вільна Америка. Я справно не залишу доки несправедливість не буде направлена.

Створено Об'єднання 6. Вояків 2-ої Дивізії УНА

Дня 3-го квітня ц.р. у Нью-Йорку та бойові приклади подавали виключно по-українськи. Всі звіти Штабу Дивізії передавалися прямо до Штабу УНА, звідки тільки приходили всі приклади.

Дня 27-го квітня 1945 р. перевикористовуючи частину 2-ої Дивізії введено у тяжкий бій в околиці Вавцену, проти наступаючої Червоної Армії. а описав переведено дещо на лівіні введено в бій проти польської дивізії ім. Т. Косцюшкі. На тому відтинку Дивізії звелю дуже важкі бої з поляками, завдавши їм величезні втрати і прорвала фронт на широкому відтинку. В руки наших вояків попала велика кількість боєприпасів, зброї і амуніції, а зокрема багато сотень ворожих вояків. Проломилися фронт, наша Дивізії переможно просувався на Схід.

Але якраз у цей час проголошено капітуляцію Німеччини. Знеохочені і переморені німецькі вояки кинули зброю і панічно відступили, відкриваючи Червоній армії свободну дорогу на Захід. У новій ситуації, що створилася, Штаб 2-ої Дивізії дав наказ всім своїм частинам маршувати в бойовому порядку зі зброєю на Захід і перейти ріку Ельбу. Але це завдання вже не було легко виконати, бо хоча війна вже закінчилася, ворог намагався відплатитися воякам 2-ої Дивізії за розгром польської комуністичної дивізії ім. Т. Косцюшкі. Більшовицькі літаки, ескадри за ескадрою, низькими полетами, на протязі цілого дня скидали бомби на наші відступаючі частини.

Перехід через Ельбу також був дуже важкий, бо там вже були частини Червоної армії. Тільки малими групами наші вояки переходили ріку. Багатьом з них вдалося передістися до Баварії, але деяке число друзів попало в руки ворога.

Об'єднання Вояків 2-ої Дивізії УНА поставило собі за мету звернути увагу нашого суспільства на деякі мало-відомі події з наших вільних змагань з періоду Другої світової війни. Об'єднання підготувало видання Історії 2-ої Дивізії, як також спогади колишніх її вояків.

Свою працю Об'єднання старатиметься поширити на всі країни, де перебувають колишні наші Вояки. Під цю пору вже творяться станиці нашого Об'єднання у різних осередках нашого поселення. Адреса Об'єднання: United Former Soldiers of the 2nd Division U.N.A., 140 Prospect Ave., Irvington, N.J. 07111.

Роман А. Теодорович

Ювілейна Курінна Рада 2-го Куреня УПС „Ті, що греблі рууть“

З нагоди 50-літньої річниці одного з найстаріших пластових куренів 2-го Куреня УПС „Ті, що греблі рууть“ відкрито в суботу, 9-го жовтня ц.р. о. год. 12:30 по полудні в Пл. Домі в Нью-Йорку Ювілейну Курінну Раду. На що зустріч з'їхалося 65 пластових сеньок, в цьому числі кілька основоположників куреня. Курінну Раду відкрив Г. Коренеш, курінна — повна посвята і муравлиного труду для добра Пласту впродовж 50 років. Хвилиною мовчання шановано пам'ять членів куреня пл. сен. Богдана Салабан, яка відійшла на Вічну Ватру в серпні ц.р. Відчитано привіт від пластових проводів та не-привних членів. На порядку нарад були звіти уступаючого проводу і плавань, — то є курінних осередків, які є по-більших містах нашого поселення. Звіт з акції „Допомоги Близькому“ заповдала О. Козак, а звіт із збіркою акції на потреби Сарселю — І. Пежанська.

О. год. 3:30 по пол. відбулося посвячення прапора 4-го куреня УПС „Ті, що греблі рууть“, в якому сеньок взяли організовану участь. Увечері відбувся Ювілейний Бенкет-зустріч з нагоди 50-річчя Куреня в Нью-Йорку в Шератон готелі. В часі банкету висвітлено прозорі з життя куреня за час його 50-літнього існування. Цей вечір пройшов у дуже приємному настрою.

В неділю вранці продовжу-

Оксана Бачинська

120.000 східних німців внесли подання про візи

(І. Дидоліч). — Журнал „Шпігел“ повідомив, що за минулий рік коло 50,000 до 120,000 німців із Східної Німеччини внесли прохання дати їм візи на вїзд. Західні дипломати й працівники організації прав людини у Східній Німеччині звертають увагу на помітну зміну серед населення Східної Німеччини: вони позбулися своєї колишньої боязливості й попросту безпосередньо домагаються права на вїзд. Деякі з тих, що безуспішно по кільканадцять разів вносили такі подання, тепер звертаються до Об'єднаних Нещій. Шістдесят сім людей з окрешнього міста Різа над Ельбою підписали прохання і виставили до Організації Оборони Людських Прав, у якому заявляють, що не одержали ніякої відповіді від властей у справі їхнього подання про візу емігрувати. Знавці відносин у Східній Німеччині подають різні причини, чому східні німці, головню молоді люди, сміливіше виявляють своє бажання емігрувати із Східної Німеччини. Треба признати, що відношення влад Східної Німеччини до тієї справи стало дещо ліберальніше у зв'язку з відпруженням. Завдяки умові між Західною і Східною Німеччиною мільйони західних німців мали нагоду відвідувати своїх рідних у Східній Німеччині. В умові сказано, що розлучені сім'ї можуть наново злучитися, як теж у випадку шлюбів і похоронів близьких рідних можуть брати участь. Східно-німецькі власті видають подорожні візи до Західної Німеччини. Робітники, брак яких дуже відчувається у Східній Німеччині, часто зустрічаються з труднощами для вїзду, зате емеритам приходитьсь легко одержати подорожню візу, або навіть назавжди покинути Східну Німеччину.

Тексти Гельсінської декларації про свободніший обмін людьми і думками дісталися в руки східних німців. І документи були видруковані в Західній Німеччині й їх Організація Прав Людини вносила до Східної Німеччини тим, що зажадають, в документах тих м. ін. зазначено, що сигнатори Гельсінської декларації (Східна Німеччина теж підписала цю декларацію) мають обов'язок розглянути бажання своїх громадян у справі еміграції. Дуже велика частина 17-мільйонного населення Східної Німеччини слухає програм західнонімецької телевізії й радіо, то му визнається у справі прав, які їм належать на основі міжнародних умов, що їх підписав їхній уряд.

Цей рух у справі еміграції серед східних німців призвів до деяких негативних наслідків. Представник Організації Прав Людини у Франкфурті заявив, що деяких мешканців міста Різа, які підписали петицію, переслухувала й остергала поліція безпеки. „Шпігел“ згадує, що молоді жінки, які внесли була подання в справі еміграції, запропонували нове мешкання, якщо відкинуть своє подання. Директор фабрики старався звільнити з праці робітника, який вніс прохання про еміграцію. Це трапляється нерідко. Однак в згаданому випадку робітничка юнія ступала в оборону робітника, заявляючи, що він є зразковий працівник, а що хотів емігрувати, це його особиста справа. І директор не звільнив з праці того робітника.

Тяжко сказати докладно скільки із східних німців щастить щорічно одержати дозвіл вїхати з краю. Часто подавали їх скількись на 10,000. Яка половина з них припадає на злуку членів родини, або були це такі, що одружувалися. Багато з емігруючих це емерити, 5,000 осіб, це ті, яким пощастило нелегально продістатися через границю на Захід.

Вбито колишнього співпрацівника Фідела Кастра

Сан Хуан, Пуерто Ріко. — Невідомі особи у вівторок, 26-го жовтня, застрілили тут Альдо Веру Серафіна, колишнього високого поліційного чиновника в уряді кубинського прем'єра Фідела Кастра, який в 1960-их роках зірвав з Кастром і втік з Куби. Поліція покищо відмовляється коментувати, чи Альдо Вера вбили агенти Кастра. Постріли впали з автомобіля, коли Вера йшов вулицею передмістя Сан Хуану. Протягом останніх кільканадцятьох років він був активний в кубинських організаціях за кордоном, які ворожо наставляли до комуністичного режиму Фідела Кастра. Однак, в 1958-му році Альдо Вера брав участь в повстанні проти тодішнього кубинського диктатора Фульгенція Ятісти. Провідником повстання, як відомо, був Фідель Кастро і після встановлення нового уряду, Альдо Вера Серафіна в січні 1959-го року став головою поліційної розвідки. Коли, однак, Кастро почав ступати на шлях комунізму, Альдо Вера порвав з новим режимом і втік до Пуерто-Ріко.

СОВЕТСЬКІ ВЕРХОВОДИ ДАЛЬШЕ „ЗДОГАНЯТИМУТЬ“ АМЕРИКУ

Москва. — Советські верховоди, зібравшись на сесії Верховної Ради СССР, яка розпочалася тут в середу, 27 жовтня ц.р., заповіли збільшення продукції в 1977 р., яка мала б сильно збільшити надії на скорочення часу відставання від ЗСА в економічному відношенні в кінці цієї декади, тобто в 1980 році. Врешті, цюгоричними жінками, які згідно з промовою генерального секретаря ЦК КПСС Леоніда Брежнєва, виголошеною раніше на засіданні ЦК, досягнуть цифри з 1973 р. і дійдуть, або навіть перевищать 222,5 мільйонів тонн зерна продукції держави, советські плановики надіються на загальну поправу економічної ситуації в Советському Союзі в часі тривання цієї п'ятирічки. Голова економічного планування Ніколай К. Байбаков заявив, що якщо не буде жадних перешкод і п'ятирічний господарський план в роках 1976-1980 буде виконаний, то СССР перевищить в індустріальній і сільськогосподарській продукції досягнення ЗСА з 1975 року. Однак дипломати і закордонні кореспонденти не вірять у правдивість цієї заяви, бо Байбаков порівнював советські цифри, які будуть досягнуті в 1980 р. з цифрами З-

СА з 1975 р., не кажучи нічого, що продукція ЗСА і інших західних держав в 1980 року також збільшиться.

Хроніка

ГРОМАДСЬКЕ ВІЧЕ В ІРВІНГТОНІ

Ірвінгтон, Н. Дж. — В неділю, 31-го жовтня ц.р. о. год. 3:30 по полудні тут в Українському Народному Домі — 140 Проспект евею, відбувається заходами Відділу УККА Громадське Віче. У програмі: XII Конгрес Українців Америки (оцінка делегатів, підсумки та напрямні праці) і пропозиції плану святкування Січневих Роковин.

ДИТЯЧА МАСКАРАДА В ПАССЕЙКУ

Пассейк, Н. Дж. — 18-ий Відділ СУА влаштує тут в неділю, 21-го листопада ц.р. о. год. 3-й по полудні в Українській Централі — 240 Говп евею, дитячу маскарару „Лісова Пісня“. У програмі: Уривок з вистави „Білолісний“, гри і забави, виграші, нагороди за найкращі строї, буфет. Вступні 2 долари дорослі і 1 дол. діти.

Громадяни Нью Джерзі!

ГОЛОСУЙТЕ НА

КАРТЕРА-МОНДЕЙЛЯ-ВІЛЬЯМСА

ПРЕЗИДЕНТА

ЗАСТУПНИКА ПРЕЗИДЕНТА

СЕНАТОРА

Картер, Мондейл і Вільямс дбають про людські права та людську гідність у цілому світі.

Citizens of New Jersey:

VOTE FOR

CARTER - MONDALE - WILLIAMS

PRESIDENT

VICE PRESIDENT

U.S. SENATOR

The Carter-Mondale-Williams team cares about human rights and human dignity around the world.

For U.S. Congress vote for

Joseph A. Le Fante
Edward J. Patten
Helen S. Meyner
Joseph G. Minish
Peter W. Rodino
Henry Helstoski
Robert A. Roe
Andrew Maguire

Дня 2-го листопада голосуйте на кандидатів, які дбають: КАРТЕРА-МОНДЕЙЛЯ-ВІЛЬЯМСА!

Голосуйте на демократичний список!

Paid for and authorized by —
Ukrainian Division of New Jersey
Chairman — Stanley Zwier, Co-Chairman John Chomko
Democratic Nationalities Council — Democratic National Committee
Ukrainian Democrats of New Jersey

Joseph Lesawyer
Alex Herenchak
Myron Salachyn
Michael Matlach

Michael Warchol
Peter Eagler
Walter Butkowsky
John Butynes

Peter Gadek
Peter Melnyk
Ted Lytwyn
Mike Fedynushyn

John Blycha
Leo Haydychok
John Cufko
Jerry Yacuk

Започаткування шкільного року в школі ім. К. Антонович

Вінінігер (ОУПС). Школа Малювання і Рисування ім. К. Антоновича відмітила початок навчання у шкільному році 1976/77 окремою імпрезою, а саме показом світлин з подорожі по Греції та Італії учителів школи та П чоловіка — п. ва М. Сокульських. У неділю 17 жовтня залу Народного Дому заповнили учні школи, їх батьки та гості. В імені патронату школи відкрила вечір Галія Столяр, вітаючи присутніх та дякуючи М. та Я. Рудницьким за їх активне зацікавлення школою; а з нагоди ІХ недалекого вїзду з Вінінігеру пані Сокуль-

ська з примітною культурною імпрезою.

В неділю вранці продовжу-

FESTIVAL BOSTONIA UKRAINIAN PLANNING COMMITTEE THE MAYOR'S OFFICE OF CULTURAL AFFAIRS UKRAINIAN MONTH: DECEMBER, 1976 SCHEDULE OF EVENTS:

December 2, Thursday

4:00 p. m. "Problems in the History of the Ukrainian Immigration to the United States"
Dr. Paul R. Magocsi, Editorial Board, *Harvard Encyclopedia of American Ethnic Groups*, and Managing Editor, *Harvard Series in Ukrainian Studies*.

Seminar Room, Harvard Ukrainian Research Institute

December 3, Friday

3:00 p. m. "Introductory Remarks"
Oscar Handlin, Carl M. Pforzheimer University Professor, Harvard University.

"The Centenary of the Ukrainian Emigration to the United States"
Dr. Myron Kuropas, Special Advisor for Ethnic Affairs to the President of the United States, The White House, Washington, D. C.

The Forum Room, Lamont Library

8:00 p. m. An Evening of Ukrainian Culture

"Films on the Ukrainian Immigration"
Slavko Nowytski, President, Filmart Productions, Minneapolis.
"Commentary"
Ms. Oksana Horodyska-Grabowicz, Department of Anthropology, University of Massachusetts.

"Dramatic Readings from Ukrainian Literature" (in English translation)

Ukrainian Dances
Marla Magocsi, formerly Dukla Ukrainian Dance Company

Boylston Auditorium, Harvard Yard

December 4, Saturday

10:00 a. m. "Greetings"
Philip J. McNiff, Director and Librarian, Boston Public Library.

10:15 a. m. "The Early Years of the Ukrainian Immigration to the United States"
Bohdan Procko, Professor, Department of History, Villanova University.
Commentator: **Dr. Paul R. Magocsi**.

11:30 a. p. "Documentation on the Ukrainian Immigration in the United States"
Lubomyr Wynar, Professor, Department of Library Science, Kent State University.
Commentator: **Edward Kasinec**, Research Bibliographer and Librarian, Harvard University Library and Ukrainian Research Institute.

1:00 p. m. Luncheon

Copley Plaza Hotel, Foyer Ballroom (across from Boston Public Library)

2:30 p. m. "Sociological Observations on the Ukrainian Immigration in the United States"
Wsevolod Isajiw, Associate Professor, Department of Sociology, University of Toronto.
Commentator: **Richard Renoff**, Professor, Department of Sociology, Nassau County Community College, SUNY.

4:00 p. m. "The Religious Experience of Ukrainians in the United States"
Vasyl Markus, Professor, Department of Political Science, Loyola University, Rome, Italy campus.
Commentator: **Myroslav Labunka**, Professor, Department of History, La Salle College.

Boston Public Library, New Building, General Lecture Hall, Concourse Level

7:00 p. m. Banquet (By invitation only)

Hosted by **Professor and Mrs. Omeljan Pritsak** and **Dr. Paul R. Magocsi**

Ropes-Gray Room, Pound Law Building, Harvard Law School (across from Ukrainian Research Institute)

"Introduction"
Ihor Ševčenko, Professor, Department of Classics, Harvard University.

"The New Ethnicity: The Next Ten Years"
Michael Novak, Watson-Ledden Distinguished Professor of Religion, Syracuse University.

December 5, Sunday

1:00 p. m. "The Ukrainian Language in the Emigration"
Bohdan Struminskyj, Visiting Lecturer, Department of Slavic Languages, Harvard University.
Commentator: **Omeljan Pritsak**, Mykhailo Hrushevs'kyi Professor of Ukrainian History, Harvard University.

2:30 p. m. "New Directions in Ukrainian Poetry in the United States"
George G. Grabowicz, Assistant Professor, Department of Slavic Languages, Harvard University.
Commentator: **Leonid Rudnytsky**, Professor, Department of Modern Languages, La Salle College.

4:00 p. m. Recital
Eugene Gracovich, Violinist and Associate Professor, San Francisco State University.

Sanders Theatre, Harvard University

December 7, Tuesday

4:00 p. m. "Tvorčyj šljach Oljyča" (Oljyč's Creative Path)
Michael Bazanaky, Honorary Research Associate in Bibliography and Librarianship, Harvard Ukrainian Research Institute.
A résumé in English will follow the presentation.

December 9, Thursday

4:00 p. m. "The Library of Congress Classification and Subject Headings and Slavic and East European Studies"
Dr. Andrew Turchyn, Curator of Slavic and East European Collections, Indiana University, Bloomington.
Commentator: **Patricia G. Oylar**, Assistant Professor, Graduate School of Library Science, Simmons College, e.

Seminar Room, Harvard Ukrainian Research Institute

December 11, Saturday

2:00 p. m. "Čeremšyna, Stefanyk, Martovyč ta jix družba" (Čeremšyna, Stefanyk and Martovyč and their friendship)
Michael Bazanaky
A résumé in English will follow the presentation.

Harvard Ukrainian Research Institute

Refreshments and an open house will follow the presentation.

December 14, Tuesday

4:00 p. m. "The Information Marketplace and the Obsolescence of Traditional Libraries"
Dr. K. Kas Kalba, President Kalba-Bowen Associates, Inc., Cambridge, Massachusetts.
Commentator: **Richard P. Palmer**, Associate Professor, Graduate School of Library Science, Simmons College.

Seminar Room, Harvard Ukrainian Research Institute

December 16, Thursday

4:00 p. m. "Jurij O. Ivaniv-Meženko and Modern Ukrainian Bibliology" **Edward Kasinec**
Seminar Room, Harvard Ukrainian Research Institute
(This lecture is dedicated to the memory of Mr. Bohdan Krawciw. An exhibit of Mr. Krawciw's publications will take place in the Exhibit Room.)

Exhibits

December 2, 1976 — January 20, 1977

"The Ukrainian Immigration in the United States: The Documentary Legacy"
The Foyer, Widener Library, Harvard Yard "Xrystos Rodyvsja: An Exhibition of Ukrainian Christmas Cards"
The Exhibit Room, Harvard Ukrainian Research Institute

December 3, 1976 (10:00 a. m. — 3:00 p. m.)

December 4, 1976 (10:00 a. m. — 4:00 p. m.), and

December 6, 1976 (10:00 a. m. — 4:00 p. m.)

"An Exhibition of Accessions to the Collection of Rare Ukrainian Books and Manuscripts, 1973-1976"
The Amy Lowell Room, Houghton Library, Harvard Yard
All events are free of charge and open to the public. Individuals attending the Saturday, December 4, Luncheon will be responsible for their own meal. Attendance at the Saturday evening banquet, December 4, is by invitation only.

В ОПІНІІ ДРУГИХ...

Знаєте, а це вже гріх...

Останнім часом що раз то більше напливає відомостей, що ряд наших українських людей тут в Америці та Канаді вмирає, а їхнє майно відходить на власність СССР.

Звичайно, це люди, що не полагодили своїх справ за життя, а так працювали, тиснули цього доллара, ховали й складали, а тоді померли, залишивши за собою порожню: тобто, не перевели записного акту через адвоката з точно означеним призначенням, що зробити із своїм майном.

Можна всяко це розуміти й по різному до цього підходити, але щоб це ніколи не знати основних речей, які регулюють певні закони в так зв. "завіщанні", то хтось таки за це в нас відповідає. Пишемо про високу політику, вихваляємо свої зв'язки та знання, але основних речей наші люди не знають; є відсталі в справах, що для пересічного американця є зрозумілі від його дитячого віку. Однак, ми всіх бачимо дурними, бо залиши в свої власні геть, не можемо побачити навіть свого власного паркана...

Ми не маємо на увазі, що якась з наших установ має кожну людину "провадити за руку", але повірте, коли большевики останньо забрали понад сто тисяч доларів, і це лише з двох окремих наших людей, то починає бути соромно, жаль і сумно, що ми з одної сторони вихваляємо свій патріотизм, політичну зрілість, а з другої, не вчимо людей... читати і писати... а тим же й розуміти.

Якщо б зужити всю цю енергію, яка йде для себе-поборовавання будь за яку дурну справу, або ці гроші, що їх з'їдають наші довгі й зовсім неплідні конвенції, конгреси, або партійні з'їзди, тоді можна було б людей навчити, було б заво, як і знайшовся б час.

Ось ФКУ, просить, закликає, пояснює, що нам треба зібрати ще понад один мільйон доларів, щоб остаточно мати хоч одну правдиву, а не якусь комбіновану наукову установу, бо всім ясно,

що з нами ніхто не хоче числитися, ні нас визнавати, але й тут, ми самі собі перекаждемо, бо вмоваємо в себе якісь дивовижні історії, що там, в Гарварді, нас обкрадуть, чужі опанують, і т. п. нісенітниця. А тоді, коли ми самі, своїми власними руками віддаємо українські запряжені гроші большевикам, то про це ніхто не говорить, бо тут нема вже за що із своїми жертвами...

Тому я пропоную, щоб за цю справу взявся головний комітет ФКУ, пояснював людям, що станеться з їхніми грошми, коли вони втруть не записавши свого майна по бажанім їм призначенні. Також, багато людей записують, і це вже через адвокатів, "на церкву" в рідному селі на Україні. Знову і тут біда: бо немає нині в Україні вільної Української Церкви, а є совєтська адміністрація, яка "всім керує та управляє", як і все забирає...

В липневому числі "Українського Гарварду", Др. Ярослав Падох дуже докладно з'ясував справу покійного Володимира Юрковського та його запис на шпиталь ім. А. Шептицького у Львові. Прошу собі уявити, якщо б мр. С. Хемич і Др. Падох, були б цієї справи "не вивели на чисті води", тоді не Українські Студії в Гарварді, але большевики, дістали б ці поважні гроші.

Тому, що нам потрібно цих грошей; тому що є гріхом їх віддавати в руки нашого окупанта, робім все, що можемо, щоб наші люди, зокрема старші й самотні, були скоро й належно поінформовані, що і як треба робити із своїм майном, і це ще за життя.

Фонд Катедр Українознавства в Гарвардському університеті добре робить, що хоч частинно це роз'яснює, але це ще замало. Треба більше в цім напрямку працювати, освідомлювати, допомагати, бо прямо гріх буде нам всім, якщо так буде далше це продовжуватися.

Михайло Іванчук
Флориди

Др. Мирон Куропас буде мати доклад про "Століття Української Іміграції до Америки", що відбудеться в рамках наукового симпозию, в п'ятницю 3-го грудня о год. 3:00 по обіді. Представити його проф. Оскар Гандін, світової слави соціолог з Гарвардського університету.

Др. М. Куропас асистент Президента ЗСА для Етнічних Груп.

Проф. Михайло Новак, визначний академік, коюніст, промовець та консультант, буде головним промовцем на бенкеті в честь Жертводавців ФКУ — Гарвард.

Michael Novak's books and articles have appeared in every major western language. He has taught at Harvard, Stanford, and Old Westbury, and served as Associate Director for humanities at the Rockefeller Foundation. He has written ten philosophical works (including *Belief and Unbelief*, *The Experience of Nothingness*, *The Rise of the Unmettable Ethnics*, *Choosing Our King*, and *The Joy of Sports*) and two novels. Mr. Novak lived for almost three years in Italy, including two periods during the second Vatican Council, and for a month he traveled through the countryside of South Vietnam during the Vietnamese elections of 1967.

ВЕЛИКІ СВАТКУВАННЯ В БОСТОНІ

Нав'язуючи до 200-річчя Американської Незалежності, Бостонський Фестивальний Комітет, призначив місяць грудень 1976, як місяць українців. В зв'язку з цим, пороблено належні заходи, щоб Українські Святкування в серці колишньої американської революції, — випали якнайкраще.

Як вже ми писали раніш, в Українському Науковому Інституті Гарвардського університету відбувається пов'язаний із підвищенням гідності святкуваннями, Науковий Симпозіум, який носите форму та зміст, що у великій мірі буде скрещуватися з українськими еміграційними процесами в Америці.

Нині подаємо тут остаточну програму, що є організована чинниками УНІГУ. Як видно в цій програмі, ряд визначних Особистостей українсько-американського академічного, публіцистичного та мистецько-суспільного світа, візьме активну участь в цій науковій симпозіумі. Рівночасно будуть в університеті відповідні виставки рідкісних книг, мистецтва, різдвяних карток, тощо, а також бенкет в честь всіх Жертводавців ФКУ, що своїми вкладками спричинилися до встановлення Українських Студій в Гарварді.

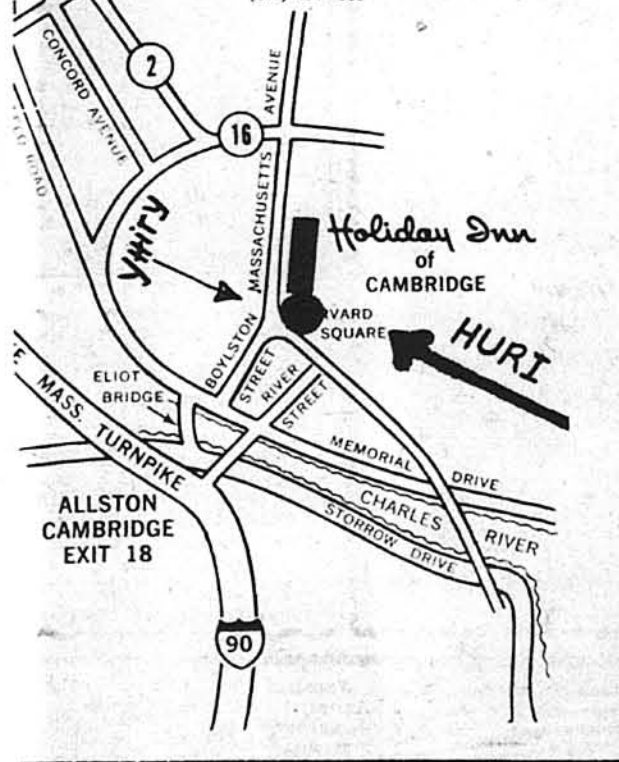
Просимо всіх заінтересованих, зокрема студентську-академічну молодь, відвідати Гарвард та бути учасником цікавих і майже рідкісних лекцій та доповідей, що їх дадуть визначні фахівці окремих ділянок.

В справах, що потребують відповідного навітлення, чи додаткових інформацій, просимо телефонувати, або писати до УНІГУ:

Harvard Ukrainian Research Institute
Mr. Edward Kasinec
1581-83 Massachusetts Ave.,
Cambridge, Mass. 02138
Tel: (617) 495-4053

HARVARD UKRAINIAN RESEARCH INSTITUTE
15-83 Massachusetts Ave.,
Cambridge, Mass. 02138
(617) 495-4053

HALIDAY INN — CAMBRIDGE
1651 Massachusetts Avenue — Route 2A
(located in Harvard and Radcliffe Campuses)
(617) 491-1000

ХТО? ЩО? (Продовження)

Др. Франко Сисин, про якого ми писали в нашій липневій сторінці, осігнув в Гарварді науковий ступінь доктора з історії, як і з'їзав покликаний викладати в Гарвардському університеті модерну східно-європейську історію, включно з українською.

Молодий професор Сисин, є активним в Українському Науковому Центрі Гарварду, зокрема в департаменті історії, де його спеціальність є козацька доба.

Рівночасно, Др. Ф. Сисин є активним в українській громадській житті Бостону й околиць, де він працював в суботній Українській Рідній Школі. Зараз за його старанням, організовано при Українському Науковому Інституті спеціальні курси Українознавства для всіх

ФОНД КАТЕДР УКРАЇНОЗНАВСТВА (ФКУ)

в Гарвардському Університеті

Фінансовий стан на 15, жовтня 1976 року:

Фундація для трьох катедр 1,800,000.00

Фонд для Українського Наукового Інституту:

а) загальна фундація	543,700.00
б) стипендіальний фонд	100.00
ім. Володимира Юрковського	100,000.00
в) вивадильний фонд	62,177.00
ім. Володимира Юрковського	75,000.00
г) вивадильний фонд	780,877.00
ім. д-ра Євгена Омеляського	

Разом на контах ФКУ в Гарварді 2,580,877.00

Потрібно ще на сплатнення УНІГУ \$1,219,123.00

ВИКАЗ ЖЕРТВОДАВЦІВ ФКУ Чл. IV.

від 1. січня 1976 року.

Омельський, Євген	35,000.00	Когут, Микола	100.00
Раставецька, Софія	4,235.12	Манківський, Карло	100.00
Лукач, Терас	1,000.00	"Провідник" — Філадельф.	100.00
Припхан, Роман (Венецуелі)	1,000.00	Рижовська, Анна	100.00
Сливкоцький, С. і В.	1,000.00	Сайкевич, Михайло	100.00
Шергин, Яків	1,000.00	Солонина, Михайло	100.00
Школьник, Теодат	1,000.00	Соболта, Богдан	100.00
Стецьків, Євген	812.00	Граб Роман	50.00
Гудзак, Александер	500.00	Грабеш, Володимир, о.	30.00
Добощ, Павло	400.00	Білецький, Володимир	25.00
Ярема, Осип	400.00	Волож, Фред	25.00
Венчур, Михайло	300.00	Левандовський, Іван	25.00
Сіліньська, Марія	300.00	Левинський, Василь	25.00
Гнатейко, Мирон	250.00	Липецька, Христина	25.00
Данило, Андрій	200.00	Кравс, Володимир	25.00
Панчинин, Теодора	200.00	Милниченко, Волтер	20.00
Рупик, Василь	200.00	Н. П.	20.00
Хемич, Степан і Марія	200.00	Романюк, Леонід	20.00
Зобнів, Любомир і Марія	150.00	Яросевич, Мирон	20.00
Дозорський, Мирослав	110.00	Бровежук, Степан	10.00
Бучак, Мирон	100.00	Кузьмович, Денис	10.00
Залітач, Марія	100.00	Ройовський, Алекс	5.00
Зеремба, Володимир	100.00		

Оголошуючи повийний виказ жертводавців ФКУ, висловлюємо їм нашу щирю вдячність за їхню конструктивну зрозуміння та практичне посвідчення їхньої прихильності Українському Науковому Центрі в Гарварді.

Ми переконані, що підвище вимінені ВШ. Пані й Панове, це вперш усього чесні Українські Люди, які не лише солідаризуються з нами по лінії здійснювання великого проекту, — розбудови Українського Наукового Інституту в Гарварді, але й розуміють вони чому це треба робити, і якраз тепер.

Іхні щедрі дари цій справі, це свідчення, як нині на правду інтелегентна українська людина бачить фактичну дійсність. Як вона аналізує ситуацію в Україні; як плінує свої кроки на нових місцях поселення. Що вона хоче тут осягнути собі особисто і загально-національно. Все це знають люди, що розуміють, що дивляться на речі та справи з перспективи часу, відповідальності та бажання осягнути конкретні цілі, а не штучні та бійсько-душеві.

В нашій народі все знаходилися розумні та добрі люди, що в різних кризах рятували наші національні інтереси, не висуваючи себе на передньо-видні місця, а радше спокійно і тихо працюючи та жертвуючи, а тим же осягаючи конечні вартості, без яких годі жити та розвиватися будь-якому народові.

Так воно й нині! Одні працюють і будують, а другі живуть на їх кошт, заспокоюючи всякими завісками та штучно-спрепарованими "проти", бо це легше, а навіть й імпульзанти "відкривати" всякі загрози, що мовляв, грядуть на нас... Однак нині кожний, що хоче побачити правду, може її знати. Так, як це посвідчили вище згадані жертводавці ФКУ, включаючи себе в лаву будівничих Української Вільної Науки, що також тихо і спокійно ставлять свої тверді кроки в світ, який нас до тепер не знав, або не хотів знати.

А тому, ми далше ждемо на Вас: на тих, що це не з нами з якихось причин. Просимо невідкладно спілшити із своїми помертвими на ФКУ, бо не залишається вже нам багато часу. Нам усім: Вам, і нам! Ми ждемо на Вас...

Як відомо, наші Громадяни з різних нагод складають свої пожертви. Одні це роблять з обов'язку перед своєю поведеною Нацією, другі, щоб засвідчити свій національний солідаризм із другими, треті, щоб відмітити якусь особу, подію, або прямо з почуття шляхотної жертвенності.

Багато наших жертводавців ФКУ, час-до-часу висилаючи свої датки напишуть декілька теплих (а часом й холодних) слів, які від тепер будемо частинно помішувати в наші сторінці, задержуючи їх питомою оригінальністю.

"... Я вже на пенсії 7 років, та все хочу щось дати на цю нашу велику школу в Гарварді, бо без того ми далеко не зйдемо. ... Вже чотири рази я давала свої гроші на цю ціль і дам ще. Нині висилаю сто доларів, а як доживу то коло святого Різдва пришлю ще... Марія Гришак".

"... Залучую чек на 200 доларів для ФКУ і прошу Вас не оголошуйте мене у Вашій сторінці в "Свободі", бо мої "приятелі" мене за це з'їдуть... П. К."

"... Для вшанування пам'яті моїх Батьків, св. п. Григорія та Ольги і признання за дотеперішню Вашу працю для своєчасного завершення великого діла, пересилаю чек на суму 1,000.00 доларів... Мр. Теодор Школьник".

зацікавлених, що відбудуватимуться кожної неділі в приміщеннях Інституту. Викладачами на цих курсах будуть: проф. Богдан Струмський (українська мова); мр. Ірина Салєцька-Коваль (література); докторант історії Жак Діп проф. Зенон Когут і проф. Франко Сисин (історія); о. Петро Огірко і о. Мирон Пахолок (релігія).

Деякі люди в нашій українській громаді не розуміють, або прямо не хочуть розуміти, що в академічній світі (звичайно, вільного та цивілізованого суспільства) також є певний змаг, конкуренція, шукання нового і кращого, вирішування фахівців та індивідуальності, щоб ставши, скажімо професором Гарварду, або осягнувши звіттам науковий ступінь, ця

людина була на правду великою в своїй діяльності, а не штучно спрепарованим інтелегентом.

Ось й для того, в цій же університетській світі, зокрема серед молодих академіків, є популярним залишати свій університет на рік, два, а навіть більше, щоб працювати в другім, пізнавати з інших сторін прерізні правди, а тоді повертатися назад з ширшим та глибшим знанням. Ця виміна є конечна і вона також застосовується в наших Українських Студіях в Гарварді: проф. Зенон Когут, наш молодий "гавардець", повернувся в цій академічній році назад до Гарварду, будучи в минулому році викладачем Пенсильванського університету. Подібно є і з другими.

РЕДАКЦІЯ "УКРАЇНСЬКОГО ГАРВАРДУ"

Відповідальний редактор: Роман Шраменко

Редакційна Колегія:

Галина Дуда
Едвард Касінець
Уляна Пасічник

Петро Палюх
Камілія Смордовська
Люба Мазяр

МИСТЕЦЬКА ВИСТАВКА ЖІНОЧОЇ ТОРЧОСТІ

Нью Йорк. — Від 14 до 21-го листопада ц. р. 64-й Відділ США влаштує тут в Дому УККА - СУА при 203 2-га евеню — 20-гу з черги мистецьку виставку жіночої творчості. З огляду на брак адрес, організатори просять мисткинь самим зголошувати свою участь, пересилаючи на адресу СУА (108 2-га евеню) опис картин, назву і техніку. Близькі інформації уділяє пані Марія Ржепелка (тел. (212) 673-0038).

ДОПОВІДЬ ЛЕВА ФЕДО- РУКА В ПАССЕЙКУ

Пассейк, Н. Дж. — Заходами 7-го Відділу ООЧСУ тут в неділю, 7-го листопада ц. р. о год. 3:30 по полудні в приміщенні Української Централі — 240 Гош евеню, відбудеться доповідь підкор. Лева Федорука, учасника 14-го полку артилерії Штабної Ватерії І УД УНА, на тему: „Спомины про бої під Бродами і 26 років заслання на Сибір". Після доповіді — запити і гутірка.

Paid pol. ad.

До Президента

ДЖЕРАЛДА ФОРДА!

Я певний, що Ви будете перевибрані на Президента США.

Тому бажаю Вам і вибраному Урядові разом з асистентом

Д-ром Мироном Куропасем

уратувати Америку не тільки для Америки, але для цілого світу.

Всіх бузних моїх Танцюристів, Теперішніх і їх Батьків та всіх Українців, прошу віддати свої голоси 2-го листопада 1976 року на ПРЕЗИДЕНТА ФОРДА.

ВАСИЛЬ АВРАМЕНКО
AVRAMENKO DANCE ACADEMY
& FILM STUDIO

130 E. 3rd St., New York, N.Y. (212) 982-7045

Клуб „Чайка” та Український Научний Дім

в ІРВІНГТОНі, Н. Дж.

— влаштує —

ЗАБАВУ

в суботу, 6 листопада 1976 р.

о год. 8:30 веч.

в залі УНДому

140 Prospect Avenue, Irvington, N.J.

Гр. ОРКЕСТРА „ТЕМПО”

Замовлення столів, тел. (201) 372-9856

Ставайте гленими найстаршої української красої жіночої організації — вступайте в лави СУА!

Увага!

Найкращий подарунок на Св. чи під ялинку —

ДОБРА КНИГА

Книжний Склад Консисторії Української Православної Церкви в Вауд Врук в місяцях листопад і грудні продає свої видання з ВЕЛИКИМ ОПУСТОМ.

В книжковому складі після повені, що спричинив ураган „Доріс”, є певна кількість книг, які були замочені, але надаються для вжитку; їх можна придбати з великим опустом.

Замовлення слати на адресу:

Consistory of UOC

P.O. Box 495

So. BOUND BROOK, N.J. 08880 — USA

Увага!

42-й ВІДДІЛ ООЧСУ в ГЕМСТЕДІ, Н. Н.

запрошує на

ОСІННЮ ЗАБАВУ

в суботу, 6 листопада 1976 р.

о год. 9-та веч., в залі

УКРАїнського КАТОЛИЧЬКОГО ЦЕНТРУ

226 Uniondale Avenue, Uniondale, N.Y.

Оркестра МЕРІНИ

У Філадельфії відкрито дім...

(Закінчення зі стор. 1-6)

в короткім акті відкриття Дому, яке він і довершив у приватності, крім згаданого вже Віцепрезидента, також голови УНРади ред. Івана Кедрина - Рудницького, членів УНРади полк. П. Самойлова, інж. В. Саленка, Д. Мельника, мгра Ю. Нагорного, д-ра С. Ріпецького, А. Семенюка, В. Лупула, керівника Військового Рекорту ВО ген-хор. В. Філоновича, керівника Рекорту зовнішньої інформації д-ра Антона Жуковського, керівника Рекорту національної координації мгра М. Липецького та членів ВО УНРади інж. П. Лимаренка і К. Луценка.

Присутній на відкритті Дому особистий представник посади Філадельфії Френка Різо, комішенер Джан Яворський (родом українець), виголосив коротке привітальне слово і передав Президентів подарунок від посади на та Міської Управи в пам'ять його візиту — мініатюрну репліку Дзвону Свободи та велику грамоту міс-та.

Урочистий акт відкриття Дому закінчився молитвою, яку провів пастор Першої української баптистської церкви у Філадельфії, пропов. Іван Беркута, та відспіван-

ням. Ще не вмерла Україна! Після урочистості Представництво, в імені голови ВО УНРади д-ра Т. Леоніти, гостило присутніх коктейлем та перекусом в залі Святопавровської православної парафії. Під час гостини більшості привітних гостей: представників наших громадських, ветеранських, культурних і політичних організацій зложили письмові привітання та грошові пожертви на цілі Дому ДЦ УНР.

Прийняття закінчилося молитвою, яку провів о. шамб. Мир. Харина, репрезентуючий Головну Екзекутиву „Провидіння” та Екзекутиву УККА, і відспіванням „Боже, вислухай благання”. Головний уряд УНС на відкритті репрезентував головний контролер УНС д-р Іван Скальчук. Телевізійна станція СББЕ (канал ч. 10) того ж вечора два рази подала в новинах моменти відкриття та відповідні інформації про відвідини у Філадельфії президента Лівницького і відкриття Дому ДЦ УНР.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ

УНСОЮ!

НОВІ ВИДАННЯ

НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ім. ШЕВЧЕНКА в ЗСА

Dr. Frank B. Kortschmaruk: „THE KIEVAN ACADEMY AND ITS ROLE IN THE ORGANIZATION OF EDUCATION IN RUSSIA AT THE TURN OF THE SEVENTEENTH CENTURY” (англійською мовою). Передмова проф. д-ра Г. Лукицького. 1976, 98 сторінок з численними ілюстраціями. Ціна 6 доларів у твердій оправі. Кошт пересилки оплачує НТШ. ON THE HISTORICAL BEGINNINGS OF EASTERN EUROPE (англійською мовою). Збірник праць за редакцією і з вступом проф. д-ра М. Чирковського, з працями Михайла С. Грушевського (3 праці), М. Брайчевського, Н. Василека-Полонської, М. Андрусяка, М. Д. Чубатого, Ф. В. Корчмарика, О. Пріпака, Дж. С. Репетара мол., К. А. Менінга. 1976, 223 сторінок з 4 малюками. Ціна брошури 7 дол., у твердій оправі 9 дол. Кошт пересилки оплачує НТШ. Замовлення (з чеком) просимо пересилати прямо на адресу: SHEVCHENKO SCIENTIFIC SOCIETY 302 West 15th St., New York, N.Y. 10014

ТОВАРИСТВО УКРАїнських ІНЖЕНЕРІВ АМЕРИКИ

ТА УКРАїнське ТЕХНІчне ТОВАРИСТВО КАНАДИ

з приводу заповідженої акції оборони української техніки і науки

В ДНІХ 13 І 14 Листопада 1976, у Філадельфії ШОСТИЙ МІЖКРАІОВИЙ З'їЗД УКРАїнських ІНЖЕНЕРІВ

В ПРОГРАМІ:

13-го листопада — Готель Sheraton, в залах Constitution, Independence & Pa. West Rooms
12 рані — реєстрація
13 — 15:30 — наукові конференції
16 — 17:30 — пленарна сесія — „Науковий і дослідний стан на Україні і ЗСА”.

19:00 — Кохтейл, 20:00 — Бенкет і Раут, в мистецькій частині виступить співочий ансамбль „НАМИСТО”.

14-го листопада — Дім УОС Трикут
9:30 рані — з'їздові наради також реферати — Українська технічна термінологія, Гарвардський Український Центр.

В програмі З'їзду Діловий Комітет приготував для цікавих прогуляток оглядині історичних частин міста Філадельфії.

Зголошення на Бенкет приймає інж. Е. Филипович тел. (215) 324-2581 між 7-10 год. вечора.

Квитки резервувати безпосередньо у Sheraton Hotel, 1725 Kennedy Blvd., Philadelphia, Pa. 19103, (215) 568-3300.

Українська Музична Фундація
Запрошує Вас на

Гала Інавгураційний Концерт

В програмі твори українських
композиторів 1907-1967 рр.

у виконанні:

Анни Чорнодольської, сопрано
Андрія Добрянського, бас-баритон
Юрія Мазуркевича, скрипка
Тамари Гринькова, фортепіано

Зала Шабнгол, 123 Вест 43 вул. Нью Йорк,
субота, 6 листопада, 1976, год. 8-ма веч.

Вечірній одяг

Квитки в ціні \$12 за партер — середина та лоялі, \$8 за партер — з боків та балкон і \$8 за прийняття з шампанським, можна набутти в крамницях Аріка, Еко і Сурма в Нью Йорку та Дніпро в Ірвінґтоні, при касі в Town Hall або поштою, виславляючи чек на: Ukrainian Music Foundation, c/o Stecura Concert Management, 219 E. 30th St., New York, N.Y. 10016. В ДЕНЬ КОНЦЕРТУ сеньйори і студенти можуть купити квитки при касі по \$5.00.

Комітет 200-річчя Американської Революції і 100-річчя Українського Поселення в Америці під протекторатом Об'єднаного Комітету Українсько-Американських Організацій Великого Нью Йорку — Відділ УККА влаштує

КОНЦЕРТ КАПЕЛІ БАНДУРИСТІВ

ім. Т. Шевченка з Детройту

В НЕДІЛЮ, 21-го ЛИСТОПАДА 1976 року о годині 2-й по полудні в залі HUNTER COLLEGE, 69 вул. і Парк Авеню в НЬЮ ЙОРКУ, Н. Н.

Неділя, 7-го листопада 1976 р.

Години 4-та по пол.

Зала: Fashion Institute
of Technology

227 West 27th Street, NEW YORK CITY

Квитки: АРКА, ЕКО і при КАСІ.

СТУДІЯ „МИСТЕЦЬКОГО СЛОВА”

ЛІДІН КРУШЕЛЬНИЦЬКОЇ в НЬЮ ЙОРКУ

ПРЕМ'ЄРА

6. СЕРПІВ

СКЛЯНКА ВОДИ

КОМЕДІЯ

Перекладає з французького Ю. ШЕРЕК

„А Петро ішов слідом здаєка”

„Це ваша година і влада темряви”. Схопивши Ісуса, вони повели Його в дім первосвященника. Петро ж ішов слідом здаєка. Луки 22:53, 54.

То був час в житті ап. Петра, коли він не бажав, щоб його отождествляли з Христом. На короткий час кудись дівався його людяність і хоробрість. Як трагічний наслідок! Ми раді, що Петро пізніше змінився. Не так, як Юда, який назавжди поламав свій союз з Ісусом. Петро тільки на момент перемінився в болю. Кілька годин пізніше він „исшед вон, плакаєся горко”.

Християнство, — це не приют для подорожників без цілі. Воно вимагає непохитної віданості Христові, не дивлячись на кошти. Правда, спасіння одержується даром, але воно не дешево. Воно все, або ніщо. Від людини, яка рішуче пристала до Христа, ніс постійністю, на неї можуть покладатися небо і люди.

Кожне мистецтво: малярство, поезія, музика родить неспокій в душі і відкидається, коли майстер не перевищує самого себе. Навіть люди, що не розуміють мистецтва, не будуть „розкапувати” середньої вартості різьби чи дереворит. Кожне діло, кожна ідея, кожне мистецький твір, — чим він більше величний, тим більше вимагає, чим більше понадчарний, тим більше він потребує душі, вкляду, твору, і двайливості мистця.

Тисячі, тисячі обманюють себе, думаючи, що наше богочинання і наша віра санкціонується Богом навіть тоді, коли вони є половиною і в'ялі. Тисячі, тисячі є християни тільки на половину. Що для Петра був тільки один момент, для них це хліб щоденний. Там, де повинно битися живе серце, там тільки холодний камінь. Вірність і хоробрість даються кудись, коли від них вимагається пожертви й самозаперечення. Уста може говорити пошепки: „Господи, Господи”, а життя аж кричить і божиться: „Не знаю Його, не знаю Його”!

У нас є світлі мрії. Скажіть, що в нас розум незрілого хлоп'яти, коли воно вам так подобається. Ми вагітні мрією, яку ми носимо, кохасмо під серцем. Ми снімо, що для великого числа тих християн з половиною вірою прийдє день, коли вони відійдуть „вон плакаєся горко”.

Всі релігійні велити духа: Тома Кемпійський, Франциск Ассизський, Вілліф, Лютер, Кальвін, Велесі, вони знали силу рясного й плодотворного життя в Христі. Ім було ясно, що в Бога має вартість тільки „всім серцем, всією душею, всім розумом”. Вони були свідомі, що Боже Царство дітнулося їх не для того, щоб вони мали в житті щоденно пікіл, але вони виступили на арену, щоб би звести добру боротьбу віри.

То є правдива релігія, яка не родиться тільки на барикадах якогось спеціального віросповідання. Ми всітаки снімо. Ми мріємо й мовимо, щоб може ці рядки зняли катаракту з багатьох очей.

З любов'ю до Вас

Information Service of Ukrainian Adventists

227 West 46 Street, New York, N. Y. 10036

Д-Р МИХАЙЛО ДАНИЛОК

На медичні Теми

Лікарський довідник.

Книжка у твердій темно-зеленій обгорці із золотими буквами роботи мистця МИХ. МИХАЛЕВИЧА. 336 сторінок.

Ціна 7.00 дол.

СВОБОДА

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07303

Українці Нью Йорку, Нью Джерсі і Коннектикат стейти масовою участю в концерті підтримавши нашу славу Капелю Вандуристів і гідно вшануємо 70-річчя П. мистецького керівника-композитора Григорія Кітастого.

Квитки можна набутти АРКА, ЕКО та СУРМА.

У глибокому смутку повідомляю Рідних, Приятелів і Знайомих, що в четвер 28-го жовтня 1976 р. відійшов у Вічність мій Найдорожчий Чоловік

МИКОЛА ПОЛІЩУК

родом з м. Кагарлик, на Київщині

ПАРАСТАС буде відслужений у п'ятницю 29-го жовтня 1976 р. о год. 8-й вечора в похоронному заведенні П. Мурляки, 5316-18 Rising Sun Ave., Philadelphia, Pa.

ПОХОРОН в суботу 30-го жовтня 1976 р. о год. 9-й рані з того ж похоронного заведення до катедрі св. Володимира, а звідтам тліні останки будуть перевезені на цвинтар спочинку на цвинтар у Вауд Врук, Н. Дж.

Горем прибиті

ЕВДОКІЯ — дружина

Постава — ЛІДІЯ КРУШЕЛЬНИЦЬКА

Музика — ІГОР СОНЕВІЦЬКИЙ

Хореографія — ОЛЬГА КОВАЛЬЧУК-ІВАСІВКА

Оформлення сцени і проєкти костюмів —

МАРІНКА ПІШУТ

Світло — ЮРКО ГРЕЧИЛО

Спонзор: Т-во „САМОПОМІЧ” — Відділ Нью Йорк

У глибокому смутку сповіщаємо Рідно, Приятелів і Знайомих, що дня 27 жовтня 1976 р. несподівано, на удар серця, відійшов від нас у Вічність наш найдорожчий

Муж, Тато, Сні і Брат

Б.Л. П.

РОМАН БОГДАН ПАВЛОВИЧ

уроджений 2 вересня 1934 р. в Залізних, Західна Україна.

Член Пласту, член Спортивного Товариства, Rochester.

ПАРАСТАС у п'ятницю 29 жовтня 1976 р. о год. 7:30 веч у похоронному заведенні Paul Nagia при 570 Kings Hwy, Rochester, N.Y.

ПОХОРОН у суботу 30 жовтня 1976 р. о год. 9:30 з того ж похоронного заведення до української католицької церкви св. Пасафата, а звідтам на цвинтар Holy Sepulchre, 2461 Lake Avenue, Rochester, N.Y.

ГОРЕМ ПРИБИТІ

Дружина — СТЕФАНІЯ

Сні — ЗЕНОН і ТАРАС

Мама — МИХАЙЛИНА Павликович

— Пилипець з мужем ДМИТРОМ

Сестра — ЛЮБА Шидель з чоловіком ЛЮБОМИРОМ

і дітьми: ТАМЕЮ, ІРЕНЮЮ, МАРКОМ і АНДРІЙКОМ

Врати — ЯРЕМА з дружиною ЛЕСЕЮ і сніми

ВОЛОДИМИРОМ і СТЕФАНІОМ

Орест з дружиною СТЕФАНІОЮ та дітьми МИРОСЛАВОМ

МАРКОМ і ІВАНКОЮ

та близькі і дальша Родина в Америці і Україні

Цлимося сумною вісткою з Приятелями і Знайомих, що у середу, 29-го вересня 1976 р. у Дітроїті, відійшла у вічність на 76-му році життя наша Найдорожча Дружина, Мама і Бабуня

Б.Л. П.

АННА ГАЛИЧ

народжена на Чернігівщині, Україна

Похорон відбувся в суботу, 2-го жовтня 1976 р. зі Собору св. Володимира на цвинтар Windsor Memorial Gardens у Віндзорі, Онтаріо, Канада.

Усім тим, які в будь-який спосіб виявили пошану й любов до нашої Незабутної і Дорогої АННИ, а своїми висловами співчуття і моральною підтримкою намагалися облегшити тяжке наше горе — щироєспаче спасибі.

У глибокому смутку:

Муж — ПЕТРО

Діти — ГРИГОРІЙ з дружиною ІРЕНЮЮ

МАРІНКА Дуткевич з мужем

МИРОСЛАВОМ

ІВАН з дружиною КЕРОЛЬ

ВІТАЛІЙ з дружиною ОЛЕО

СВІТЛАНА Марзото з мужем ТИТОМ

Внуки — усіх П'ятина, ВІЧНА ПІ ПАМ'ЯТІ

